

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-426

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र M 426. विषय ज्योतिष्य
नाव. गुण्डली काल्यानस, (छापीकपोथीची XEROX)
लेखक/लिपीकार जगेश्वर कृष्ण
पृष्ठ 70 काळ पूर्ण/अपूर्ण

Checked 2012

M-426

२ गणेशाय नमः ॥ श्रियं वक्रतुण्डं पुरुं सूर्यमुख्यान्ग्रहान्पद्मजं पद्मनाभं रुद्रं
 हं च नत्वा नराणां हिताय प्रकुर्वे फलं भावजं शक्तिव्यक्तम् ॥ १ ॥ यथा कुण्ड
 नादेव लोके वदेद्भावि भूतं तथा वर्तमानम् ॥ वयं प्रेरिताः स्यामनन्दैः सर्वर्गैस्तथ
 कुण्डलीकल्पवृक्षम् ॥ २ ॥ शरीरे सुखं पूजनं वह्निसूर्ये वयोवर्णमाने गुणान्
 वम् ॥ ततो मस्तकं वस्तिकण्ठौ च पूर्वादृशं शत्रुमृत्युं तथा मातुलेयान् ॥ ३ ॥
 तिरं पुत्रभाग्यं जनानां जनन्या पुरुं शालकीं पुत्रचिन्ताम् ॥ निजस्त्री जनन्य
 णीं सुवन्धुं तथा कामिनीनां पितुः पैतृकं वा ॥ ४ ॥ जनुर्लग्नके प्रश्नकाले जन
 न्यं फलं चिह्नकं जातियोगात् ॥ धिया पीडितैश्चिन्तनीयं ग्रहाणां फलं पिण्डवत्
 शोर्वक्ति यस्मात् ॥ ५ ॥ यदा लग्ननाथः शशी स्थूलदेहे बलिष्ठे बली निर्वले निर्व
 त् ॥ शशी लग्नगः क्रूरयुक्तेक्षितो वा कपाले रुजं संततं संविधत्ते ॥ ६ ॥ ध्रुवं

बलीयान् ॥ परं पुण्डरीकं भवन्नेत्रकोणे वधूनां गणं सेवते शक्तिवीर्यात् ॥
 मन्दराहू विलम्बे भवेतां तथा सप्तमे वीर्यवन्तौ नराणाम् ॥ शरीरं कुशं श्यामलं
 लघ्वीर्यं विधत्ते ध्रुवं नेत्रपिङ्गं कुकायम् ॥ १४ ॥ यदा मन्दतो वह्निखेटा विलम्बे नरं
 दन्तरोगान्प्रकुर्युः ॥ तथा काष्ठपाषाणजैश्चापि घातैः सलोहैः सदा दुःखितो वा-
 नरः ॥ १५ ॥ गुरुष्णां शुभौमा विलम्बे यदि स्युः प्रकृत्या स धीरः प्रधानो नराणाम् ॥
 वा बुधो राहुकेत्वारमन्दैर्युतो लग्नगः ख्याकृतिं संविधत्ते ॥ १६ ॥ शनिर्यस्य
 वलं चाधिकारं तथा सौष्ठवं कुत्र लभ्यं च तस्मात् ॥ स्वयं मत्सरी क्रूरदृष्टिः स-
 खिया संजितः स्त्रीप्रधानो भवेद्वा ॥ १७ ॥ विलम्बं यदा भौमगेहं च सिंहे रविः
 यतोदुष्टदृष्टो नराणाम् ॥ भुजच्छेदनं जायते तस्य पाके यदा सौम्यखेटैर्युतो वा न-
 ॥ १८ ॥ यदा शुक्रगेहे शनिः शुक्रयुक्तस्तदा हस्तपादैकछेदो नराणाम् ॥ शशी

होराविभागे च यस्मिन् ग्रहाः संस्थिताः पापसौम्याः क्रमेण ॥ तदर्धे तथा देह
 मुखं वा वदन्तोऽमुना ज्योतिषे ये प्रवीणाः ॥ ७ ॥ दिनेशो यदा मूर्तिगो वै नराणां
 कूरभाषी भवेद्दीर्घदेहः ॥ ध्रुवं पैत्तिकः पिङ्गनेत्रः कृशाङ्गः प्रतापी तपेत्तापयेच्छ्रु
 ॥ ८ ॥ यदा मङ्गलो लग्नगो मानवानां वपुः पुष्टितुष्टं सरक्तं च कुर्यात् ॥ जलात्का
 हादितः केशघातः शशी सौम्यपूज्यैर्न दृष्टो युतश्चेत् ॥ ९ ॥ यदा सूर्यभौमौ भवेतां वि
 द्दं पीड्यते शस्त्रघातैर्व्रणैर्वा ॥ बुधेज्यौ विलम्बे स्थितौ वाधिपौ चेद्बलिष्ठं वदेत्
 वेदकोणम् ॥ १० ॥ शशीदेवपूज्यौ विलम्बाश्रितौ वाधिपौ श्लेष्मगेहं सशीतं नरं व
 सुगेहं सुदेहं परं पिङ्गकेशं नरं सत्यसंधं पवित्रं सृजेताम् ॥ ११ ॥ यदा देवपूज्यौ
 रग्ने नराणां जने पूज्यते भुज्यते नो कदन्नम् ॥ शरीरं दृढं कोमलं कान्तियुक्तं म
 न्दितं नैव व्यक्तं विधत्ते ॥ १२ ॥ भृगोर्विशनाथो यदा लग्ननाथः स गौरस्त

गी त्रिया पुत्रहीनः कलावर्जितोऽयम् ॥ २५ ॥ यदा सिंहकर्के भवेत्सैहिकेयः परं सप्त
 माष्टमे वीर्यशाली ॥ तथा सूर्यशुक्रौ युतौ तेन सार्धं तदा घोटकैः शृङ्गिभिर्हन्यते वा
 ॥ २६ ॥ शशी शत्रुगेहे द्विषा दृष्टयुक्तः स्थितश्चाष्टमे वैरिभावे कदाचित् ॥ तदोपा-
 र्जितुभिर्हन्यतेऽसौ ध्रुवं पण्डितैरुहनीयं सुबुद्धैः ॥ २७ ॥ यदा मृत्युगः शत्रुगो-
 युक्तो भवेन्मङ्गलो दंशनं तस्य सर्पैः ॥ रिपुस्थो गुरुः शत्रुगेही यदि स्याद्बुधे प-
 नश्यते शस्त्रघातैः ॥ २८ ॥ यदा कन्यका लग्ना सप्तमार्किस्तदा कामिनी नाश-
 ति चूनम् ॥ सितो बन्धुनाशे यदा पापखेटाः सितश्चान्तरे पापयोः पापनाशः ॥ २९ ॥
 शोऽष्टभावान्त्यषट्कोणगश्चेत्तदा दंपती चैकनेत्रे भवेताम् ॥ भसंधौ गते देवपूज्ये
 ये शतौ साध्वदृष्टे पतिर्वन्ध्यकायाः ॥ ३० ॥ यदा सप्तमे चांतिमे लग्नेहे स्थिताः पाप-
 सुते क्षीणचन्द्रः ॥ तदा पुत्रभार्याविहीनस्य योगं वदेन्निश्चयं कुण्डलीकल्पवृक्षात्

चाष्टमे सूर्ययुक्तो यदि स्यात् शिरश्छेदयोगो मुनीन्द्रैः प्रदिष्टः ॥ १९ ॥ शशीसं
सैहिकेयो यदि स्याच्छनौ सिंहगे छेदनं मस्तकस्य ॥ मृगाङ्को यदा दुष्टखेटैस्त्रि
युतः शत्रुगेहे न युक्तः शुभैश्चेत् ॥ २० ॥ तदा लेकचक्षुर्नरः पुष्पवान्वा शनिः कर्कटे
न्द्रयुक्तो यदि स्यात् ॥ तदा खञ्जयोगं वदेत्पापदृष्टो वदेत्प्रश्रुतो जन्मतो वा जना
॥ २१ ॥ यदा मङ्गलो भानुना शत्रुगेहे युतः शुक्रचान्द्रीदृशा वीक्ष्यमाणः ॥ तदा
योगं नराणां विशेषाद्देत्संसदि गर्जयन्कण्ठवोषम् ॥ २२ ॥ यदा सिंहगो मन्त्र
ससूर्यो महापातकीनां च योगः प्रदिष्टः ॥ शशी पापयुक्तोऽर्कभौमप्रदृष्टस्तदा
धी भ्रातृहा निन्दको वा ॥ २३ ॥ यदा चैकदा चैकऋक्षे नराणां पतन्ति त्रयो दुष्ट
स शूली ॥ परैः पापखेटैस्त्रिभिर्युक्तसूर्यो ध्रुवं पूज्यवर्गं तदा पापदृष्टः ॥ २४ ॥
यदा वर्तते काश्यपेयो न दृष्टो न युक्तः शुभैर्नीचसेवी ॥ शिशुत्वे भवेद्याधितो

ता वा भवेच्चित्ररोगी ॥ यदा चाष्टमे शत्रुगेहे धने वा व्यये सूर्यचन्द्रारमन्दाध
 ॥ ३८ ॥ तृतीये तथा पञ्चमे चापि धर्मे गताः पापखेदा न दृष्टाः शुभैश्चेत्
 कर्णघातं नराणां प्रकुर्युर्युताः सप्तमे दन्तघातं विदध्युः ॥ ३९ ॥ हिमांशौ विल
 राहुयुक्तेऽशुभैः कोणगैर्जन्मपैशाचकोऽयम् ॥ रवौ राहुवक्त्रे गते वै विलम्बे त्रि
 पापैर्भवेन्नेत्रहीनः ॥ ४० ॥ ग्रहाणां त्रयं यत्र भागे नराणां तदङ्गे भवेच्छाञ्छनं रा
 ल्यम् ॥ दृकाणैस्तथा चिन्तयेल्लक्ष्म जातं धिया ज्यौतिषं भूरिभेदं च यस्मात् ॥
 अजे चन्द्रमाः कुम्भगो मन्दगामी हये चोष्णरश्मिर्मृगे भार्गवश्चेत् ॥ तदा तात
 स्वयं नैव भुंक्ते स्वहस्तार्जितं वर्द्धितं तस्य पुसः ॥ ४२ ॥ शिरश्चाक्षिणी कर्णनासा
 लं हनुर्वक्त्रकं चाद्यभागे दृकाणे ॥ ततश्चांसकौ बाहुकुक्षी च वक्षस्तथा क्रीडक
 ण्ठनाभी द्वितीये ॥ ४३ ॥ ततो वस्तिलिङ्गो गुदं चाण्डमूरु उमे जातुनी पादयुग्म

॥३१॥ यदा चाम्बुनिः कर्कनक्रौ त्रिकोणे युताः पापखेटैस्तथा पापदृष्टाः ॥ तदा कुष्ठरोगः
 त्रिकालं नरः स्याद्द्वेद्वा दशायां बलिष्ठस्य सम्यक् ॥ ३२ ॥ यदा तुर्यके सप्तमे मध्य
 वे सपापे सशुके सचन्द्रे च जाते ॥ भवेद्वंशछेत्ता बुधे लग्नत्रिंशे भवेच्छिल्पकः केन्द्रसं
 न दृष्टः ॥३३॥ यदा शुक्रभौमौ जनुः पापदृष्टौ मदद्वादशे वातरोगी नरः स्यात् ॥ परं
 प्यर्ककर्काशके पापयुक्ते हिमांशौ भवेद्गुह्यरोगी नरोऽयम् ॥ ३४ ॥ धने द्वादशे मन्दभौ
 मृगाङ्के विलम्बे रवौ सप्तमे भास्करिश्चेत् ॥ तदा चित्ररोगी हिमांशौ खमध्ये मदे म
 मन्दवेशः पिशाचः ॥३५॥ यदा पापयोर्मध्यगः शीतरश्मिर्मदे चोष्णरश्मिः क्षयी श्वास
 ल्माः ॥ गृहे वांशके चन्द्रसूर्यौ मिथश्चेद्युतौ चैकराशौ कृशत्वं नराणाम् ॥३६॥ यदा
 मध्यस्य भागे हिमांशुः परं मन्दभौमेन दृष्टो युतो वा ॥ तदा कुष्टिकी मीनमेवे
 भागे मृगाङ्के सुमन्दारदृष्टे च तद्वत् ॥ ३७ ॥ यदा कौर्प्यकर्कौ वृषैणाश्च कोणे सपापे

मे क्षीणदेहः ॥ विलम्बे सदैत्ये मृतौ शत्रुगे वा हिमांशौ कचित्केन मूर्छायुतः स्व
॥ ५० ॥ यदा भानुना संयुतः शीतरश्मी रिपौ वा मृतौ राजसिंहादिमृत्युः । धने
व्यये भार्गवो वा महीजस्तदा कर्णनाशं सचन्द्रे च नेत्रम् ॥ ५१ ॥ विलम्बे हिमांशु
ये भास्करज्ञौ सपुत्रे च राहौ व्ययो बन्धनं स्यात् ॥ विलम्बे तथा सप्तमे पापखेटा वि
म्बे तथा पापमध्ये मतिः स्यात् ॥ ५२ ॥ सुयोगाः कुयोगा मया ये प्रदिष्टाः फलं त
पाके बलिष्ठस्य नूनम् ॥ तथा भावपः कंटकारित्रिभागे गतस्तत्र संख्यावथोवह्नि
गात् ॥ ५३ ॥ श्रीमन्मोहनजो विशालनगरज्ञातौ च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालव
विभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥ तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै
सभासु फलदं भूयात्सदा जातकम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डली
तरावुदयजज्ञानफला प्रथमा शाखा समाप्ता ॥

॥ तृतीये विभागे भवेदङ्गभागः फलं चिह्नजं पण्डितैः कल्पनीयम् ॥ ४४ ॥
 केन्द्रगाः सौम्यखेटा नराणां धने पापखेटा नरो दुःखभाक् स्यात् ॥ तथा पञ्चमे
 भावे चतुर्थे भवेच्चन्द्रमास्तापसः स्यात्तदानीम् ॥ ४५ ॥ यदा कन्यकातौलिगे-
 र्वा वृषे मेषराशौ भृगुश्चान्द्रिकौर्प्ये ॥ शुभैर्वीक्षिता जातिवृन्दे वरिष्ठे विचारे
 दाने दयालुः ॥ ४६ ॥ यदा शत्रुभावे ससारौ बुधारौ नरस्तस्करो हस्त-
 छेदः ॥ परं कर्कराशौ युतौ मन्दभौमौ तदा चौर्यदोषात्तदङ्गस्य छेदः ॥ ४७ ॥
 मन्त्रके मीनदेशे च युग्मे धने पापखेटास्तदा वज्रघातः ॥ कुचेष्टायुतस्याशु जी-
 वन्नराणां सदा जन्मतः प्रश्नतो वा ॥ ४८ ॥ यदा जन्मनि चाष्टमे सौम्य-
 शुभैर्वीक्ष्यमाणास्तदा तीर्थचारी ॥ विलम्बे तृतीयो विभागो बुधस्य ध्रुवं नीच-
 केन्द्राच्छीदृक् ॥ ४९ ॥ धने सूर्यतो मन्दखेटाः खमध्ये हिमांशुस्तथा सप्त-

सशीतस्तथा सन्निपातः ॥ तथा दन्तवृद्धिं वदेत्तत्र रोगं यदा राहुकेतू भवेतां धने ॥ ७ ॥ सजीवे धने चन्द्रबिम्बं सुखं स्यात्सशुके भवेत्पुण्डरीकं च नेत्रम् ॥ सकेतं दीर्घं सुखं कल्पनीयं शुभैः शोभनं दुष्टखेटैश्च निन्द्यम् ॥ ८ ॥ धने यस्य सूर्यं म्वे कलिः स्याद्धनं क्षीयते वै सचन्द्रेऽध्वगामी ॥ रविर्नास्तिवर्गे यदा क्षीणदेहः स कुटुम्बे भवेन्मूलछेत्ता ॥ ९ ॥ धने बोधने वक्ति माधुर्यमिश्रं धनं वर्धते बाहुतेजो भोगी ॥ भवेत्संसदि सिंहतुल्यः स वक्ता वदान्यस्तदुक्तं न व्यर्थं विरुद्धम् ॥ १० ॥ सजीवे धने काव्यकृच्चञ्चलं वै धनं तस्य वर्गे विरोधस्तदानीम् ॥ परं शत्रवः प्रोत्सङ्गप्रपन्नाः सुरूपं तथा भामिनीरञ्जितोऽयम् ॥ ११ ॥ सशुके धने सुन्दरं तस्य वदेन्माधुरं बुद्धिमान्वीर्यशाली ॥ कुटुम्बे सुखं कामिनीकामकामी क्रयी विक्रयी वा जातं प्रभूतम् ॥ १२ ॥ धने पङ्गुना विद्यमाने सुखं किं कुटुम्बात्तथा केशमाह

सुरत्नं क्रयं धातुचिन्तां तथा संग्रहं धान्यजं गोधनाढ्यम् ॥ सुशास्त्रं कुटुम्बं ततः
 भाग्यं ततो भ्रातृशत्रुं सुताश्वाशुरं वा ॥ १ ॥ तथा वैरिपन्थादृशं वैरिगुप्तं तथा चां
 द्रदिकसुस्वरं वा ॥ व्ययं बन्धनं सोदरस्य ध्रुवं वै ततो सोदरं पुत्रमित्रं विशेषा-
 २ ॥ रिपूणां वधं वै तथा स्त्रीसुतानां परं नाशनं श्यालकस्यापि शत्रुम् ॥ तथा
 विद्याधनं प्राप्तिकं वा विचार्य धने धीमतां बुद्धियोगात् ॥ ३ ॥ धने काश्यपेयो
 मुखे वै भवेल्लाञ्छनं तैलजं तस्य वक्त्रे ॥ ससौम्ये रवौ तत्र सेवापरः स्याद्धनं
 परं वै प्रियादुःखभाक् स्यात् ॥ ४ ॥ शनिः सैहिकेयो धने स्त्रीगृहं चेद्धनं नश्यते
 गान्धर्वनाट्यैः ॥ तथा कुट्टिनीगायनैश्चारणैर्वा सभौमे बुधे नाशनं रक्तपापैः ॥ ५ ॥
 रुरखेटा मुखे वाथ नेत्रे तथा दक्षिणांसे तथा कर्णके वा ॥ भवेद्वातपातोऽथवा वै
 स्याद्यदा सौम्यदृष्टं न युक्तं धनं चेत् ॥ ६ ॥ यदा राहुमन्दौ धने संगृणी स्यात्सचन्द्रे

कं स्यात् ॥ धने बोधने चन्द्रदृष्टौ धनानां क्षयं क्षीणचन्द्रे धनं चान्द्रिदृष्टौ ॥ १९ ॥
 धनं पूर्वजं दीयते नो नवीनं सशुके धने सौम्यदृष्टे धनं स्यात् ॥ यदा सौम्यस्वेदैर्युतो
 वा सुदृष्टस्तदा वित्तवृद्धिं सशुक्रो विधत्ते ॥ २० ॥ युग्मम् ॥ यदा धने निरूपिता ग्रहाः
 सुयोगजास्ततः कुयोगवित्तनाशनं स्वपाककालपाकदाः ॥ २१ ॥ स्वभावनाथभावतः
 सुचक्रचारचारतो वदेत्फलं तथा यथा सुबुद्धिभावभावना ॥ २२ ॥ श्रीमन्मोहनजो वि-
 शालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालबुद्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥ तेनेदं
 त्तकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै पठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जातकम् ॥
 ॥ २३ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डलीकल्पतरौ धनभावफला द्वितीयशाखा
 समाप्ता ॥ २ ॥
 सहोत्थं तथा किंकरं धर्ममार्गं सहोत्थस्य दारां परं मार्गसौख्यम् ॥ ततो नाटकं कर्म

॥ न भोक्ता न वक्ता वदेन्निष्ठुरं वै धनं लोहजातं न शत्रोर्भयं स्यात् ॥ १३ ॥
 राहुणा वर्तमाने धनी स्यात्कुटुम्बस्य नाशो भवेद्दुष्टखेटैः ॥ स्थितिर्वक्रघातस्तथा
 न वै धनं वर्द्धते माहिषं शत्रुनाशः ॥ १४ ॥ मतान्तरम् ॥ धने मन्दगामी तदा
 लोहतृणाङ्गारपाषाणजं तस्य वित्तम् ॥ तथा नीचविद्यानुरक्तः सराहौ धने चर्म-
 स्थिवित्तं च चौर्यम् ॥ १५ ॥ समन्दो रविः शुक्रयुक्तो यदि स्यात्तदा वै नरा-
 रिद्रस्य योगः ॥ निधीन् शोषयेद्बुधदेवस्य सोऽयमहो मानवानां धनं किं तदग्रे
 ॥ यदा मङ्गलो भानुना मन्दगेन युतो वा धने नाशमायाति कोशः ॥ परं क्षीण-
 युते तत्र नूनं धनं क्षीयते चेद् युतो नाशुर्भैर्वा ॥ १७ ॥ धने चन्द्रभौमौ धनं
 शनौ शनेर्दृष्टियोगाद्भुवं मानवानाम् ॥ शनौ वा द्वितीये बुधेनापि दृष्टे धनानां सु-
 वदेज्जन्मकाले ॥ १८ ॥ धनेशो धने वेदशास्त्रावबोधो विपत्तेस्तदा द्रव्यप्राचुर्य-

साहसा चित्तशुद्ध्या विहीनः ॥ ७ ॥ यदा देवपूज्यो भवेद्विक्रमे वै दृशा वा विपश्ये-
 त्तादा भ्रातृसौख्यम् ॥ तथा चाग्निमान्द्यं न सौजन्ययुक्तो भवेद्वाघवं मानवानां विशेषा-
 त् ॥ ८ ॥ कृशाङ्गो रतिः स्त्रीजने कातरोऽसौ रणे वै सुताहुः खितो द्रव्यशून्यः ॥ नरः
 स्यादुराचारयुक्तो न जायाप्रसूतिर्भवेद्भूयसी भ्रातृशुके ॥ ९ ॥ यदा विक्रमे मन्दगामी
 कदुष्णं भवेन्मानसं भाग्यविघ्नः सदा स्यात् ॥ भवेत्पालको वै बहूनां नराणां रणे वि-
 क्रमी भाग्यभागधस्तरीणी ॥ १० ॥ भवेद्भ्रातृकष्टं विदेशे प्रयाणं गृहे नो विरामं ल-
 भेद्वन्धुतोऽपि ॥ भवेन्नीचसक्तो विरक्तोऽर्थधर्मे यदा विक्रमे सूर्यसूनुर्नराणाम् ॥ ११ ॥
 यदा क्रूरखेटा गता वा तृतीये भवेद्बान्धवानां विरुद्धं तथा वै ॥ वधूधर्मभीता सुगीता
 बुधैर्वा परं विक्रमे सूचितांस्ते विनष्टाः ॥ १२ ॥ तमो विक्रमे विक्रमान्नागयूथैर्भजेन्म-
 लविद्यां तु किं मानुषैर्वा ॥ तथा तेजसा तेजसां वै विनाशं करोति स्वयं पुण्यमार्गे वि-

मातुः पितृव्यं पुनर्मातुलं मातुलानां पितुर्वा ॥ १ ॥ पितुर्वै पितृव्यस्य पत्नीं सुदृढां ततः
शालकस्याङ्गनां हस्तभागम् ॥ तथा स्कन्धभागं चतुष्कं विचार्य तथा वादिशेषा नभा-
गं तृतीये ॥ २ ॥ सहोत्थं यदा सौम्यखेटेन युक्तं तदा भ्रातृभृत्यास्तथा दासीदा-
गाः ॥ भवत्यन्यथा क्रूरयुक्ते नराणां दृशा सूक्ष्मया शोधनीयं नरैश्च ॥ ३ ॥ यदा सो-
दरे भानुमान्मानवानां प्रतापी तथा विक्रमे जामदग्न्यः ॥ रणे राजते पार्थतुरयो मन-
स्वी परं भ्रातृभिस्तप्यते साध्वदृष्ट्या ॥ ४ ॥ यदा विक्रमे चन्द्रमा विक्रमेशो सुशीलः
सुलीलो भवेत्तुच्छलब्ध्या ॥ तपस्वी समो धर्मधीरो दयालुस्तथा स्त्री सुधर्मा ध्रुवं पूर्णवि-
म्बे ॥ ५ ॥ तृतीये यदा भूमिजो जन्मकाले तथा विक्रमे जायते शत्रुवर्गात् ॥ प्रतापे-
र्धनं वर्द्धते भ्रातृकष्टं यदा सूर्ययुक्तो वदेदस्थिभङ्गम् ॥ ६ ॥ बुधे बुद्धिमान् विक्रमे ध-
र्मशीलो भवेल्लीलया रोगभाक् सर्वकालम् ॥ स्वसारो भवन्ति ध्रुवं पञ्चखेटास्तथा

सहजाङ्गसमानसहोदरमानमथोनवभागसमानगृहम् शशिभौमदृशा सहितं वद प-
 ण्डित धीरतया तनयातनयम् ॥ पापदृशा मरणं वद पण्डित सौम्यदृशा खलु जीव-
 नकम् जातकयुक्तिविशारदनारदवासनिवासकरेन्द्र वदेः ॥ २० ॥ श्रीमन्मोहनजो-
 विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालबुद्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥
 तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै पठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जा-
 कम् ॥ २१ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डलीकल्पतरौ पराक्रमभावफला तृतीया
 शाखा समाप्ता ॥
 गृहं ग्रामक्षेत्रं पशुं मातरं वै तथा विक्रयं वा क्रयं मित्रवर्गम् ॥ सुमातामहस्यापि भावं
 च धान्यं सुखं वै प्रवेशं निधिं चौषधं वा ॥ १ ॥ क्षुधा चाम्बुपानादिकं गुप्तबन्धं तथा-
 रामकृत्यं च पाषाणचिन्ता ॥ ततश्चासनं शय्यकावाहनाद्यं सहोत्थस्य कोशं ततः श्वा-

१५
घाती ॥ १३ ॥ यदा केतुहस्ते कुहस्तोऽत्र रोगी भवेच्छत्रुसीमन्तिनीनां च भोक्ता ॥
भवेन्मानसं दुःखितं बन्धुकष्टं विशिष्टं फलं विक्रमे संविधत्ते ॥ १४ ॥ यदा विक्रमे
सूर्यसूनुर्महीजे दृशा पश्यति तं नराणां विशेषात् ॥ भवेन्नाशनं सोदराणां च शुके
मृगाङ्गे च दृष्टे भवेद्वर्धनं वै ॥ १५ ॥ बुधे भूमिपुत्रेण दृष्टे तृतीये शनौ नाशमाहुर्न-
रस्यानुजानाम् ॥ शशाङ्कस्य वर्गे तृतीये महीजे दृशा वीक्ष्यमाणे सरोगानुजाः स्युः
॥ १६ ॥ रवौ पुण्यगेहे स्वगेहे नराणां सुसंदेहमाहुर्बुधाः सोदराणाम् ॥ कदाचिद्भवेदे-
कभ्राता स भूपोऽनुरूपो न तस्यास्ति मानुष्यलोके ॥ १७ ॥ तृतीये यदा सैहिकेयो नरा-
णां परं पुण्यगेहे गुरुः सौम्ययुक्तः ॥ तदा बान्धवा वह्निसंख्या भवेयुर्ध्रुवं योगयुक्ता
वदेच्चक्रवादी ॥ १८ ॥ यदा चन्द्रमाः पापखेटैस्त्रिभिर्वा विदृष्टो न दृष्टः शुभैः पादमा-
त्रम् ॥ तदा भ्रातृनाशं वदन्ति प्रवीणाः प्रवीणाधरस्यायनेहं भणामि ॥ १९ ॥

१८ चतुर्थे शनौ राहुणा वा सुतं चेत्तदा जीर्णगेहं वदेत्प्रभकाले ॥ सचन्द्रे च शुके भवे-
 त्साररूप्यं गृहे तस्य रत्नं धनं धान्यकं स्यात् ॥ ९ ॥ चतुर्थे यदा चन्द्रमा वाजिसौर्यं
 यदैकोऽपि जीवो भवेत्तस्य गेहे ॥ रसाः सन्ति सौम्ये सुवर्णं सजीवे सरत्नं ससूर्ये सु-
 खे मौक्तिकं स्यात् ॥ १० ॥ सरक्ते चतुर्थे त्रपुस्ताम्रकूटं शनौ लोहदारुकपालास्थि भू-
 मौ ॥ वदेद्गेहमध्ये तथाङ्गारके वा वदेज्जन्मकाले तथा प्रभकाले ॥ ११ ॥ सशुके
 सचन्द्रे जलस्थानपार्श्वे सजीवे चतुर्थे भवेद्दिव्यभौमौ ॥ ससूर्ये चतुष्पात्सुदेशेऽग्निगे-
 हे बुधे तुर्यगे वै भवेदिष्टिकाद्यैः ॥ १२ ॥ समंदे सराहौ तथा तुर्यगेहे भवेच्चिन्तितं
 स्वल्परौप्यादिकं वा ॥ तथा साधुखेटैर्युते संकरं स्यादिदं चिह्नकूटं वदेल्लोकतुष्टौ ॥
 ॥ १३ ॥ न दृष्टः शुभैर्मित्रगेहे शनिश्चेत्तदा भग्नगेहः स्त्रिया भृत्यवर्गैः ॥ विहीनं
 तथा वै कला कष्टभाक् स्यात्सराहुस्तदा तप्यते वै विशेषात् ॥ १४ ॥ न दृष्टः शुभैः

शुरो वा ॥ २ ॥ ततो मातुलेयस्य पत्नीविचारं पितुर्भ्रातुरस्याङ्गजं हृद्विशालम् ॥
 उदीचीं दिशं पार्श्वके शालकीयं कुटुःखं चतुर्थे विचार्य च सम्यक् ॥ ३ ॥ यदास्तंग-
 तः सूर्यभावस्य नाथस्तदा तत्फलं वैपरीत्येन भाव्यम् ॥ तथा क्रूरयुक्तं परं दुष्टदृष्टं सु-
 खं दुःखदं पण्डितैः संप्रदिष्टम् ॥ ४ ॥ सुखे सूर्यभौमौ सवीर्यौ भवेतां जनन्यास्तदा
 उत्तरो गो व्रणं वा ॥ स्वयं पार्श्वयोश्चाग्निना दग्धचिह्नी भवेन्मित्रसौख्यादिभावैर्विही-
 नः ॥ ५ ॥ सुखे मन्दगो वाथवा सैहिकेयस्तदा मातृपक्षे विषाच्छस्त्रघातात् ॥ व्यथा वा
 जनन्या भवेद्वायुपीडाथवा काष्ठपाषाणघातैर्हता स्यात् ॥ ६ ॥ सचन्द्रे रुजा पीडिता वै
 ससूर्ये महीजे भवेत्पित्तपीडा शनौ वा ॥ कृशा श्यामला सैहिकेये मृता स्याज्जनन्या
 सहोत्थां चतुर्थे च मन्दे ॥ ७ ॥ रवौ तुर्यगे तस्य गेहं दृढं किं सपूर्णं विधौ तत्र पूर्णं
 सभौमे ॥ विदग्धं विभग्नं बुधे चित्रितं स्यात्सजीवे दृढं भार्गवे सुन्दरं स्यात् ॥ ८ ॥

मानवानां सुखं दीयते वै जनन्या यथेष्टम् ॥ परं राज्यसत्कारवत्त्वं नराणां गृहे गायकाः प्र-
 ण्डिता वेदवन्तः ॥ २१ ॥ चतुर्थे शनौ बन्धुवर्गेश्च वैरं धने नैव भुंक्ते पितुर्वाहनाद्य-
 म् ॥ न गेहे तदीये तथा वायुरोगी न सौख्यं च पित्रोः स्वयं तप्यतेऽसौ ॥ २२ ॥
 यदा मेषकर्केऽथवा युग्मभावे चतुर्थे सपापैर्भवेत्सौख्यनाशः ॥ परं मातरं दाहयुक्तां
 सदुःखी तथा वातघातादिकैर्दुर्बलाङ्गी ॥ २३ ॥ चतुर्थे च केतौ भवेन्मातृकष्टं तथा
 मित्रसौख्यं न पित्र्यं नराणाम् ॥ सदा चिन्तया चिन्तितं नैव लभ्यं यदा चोच्चगो
 नैव वादं विदध्वम् ॥ २४ ॥ यदा देवपूज्यो विलम्बे शनौ चेद्दने पातयुक्ते तृतीये नरा-
 णाम् ॥ तदा मातृनाशं वदन्ति प्रवीणाः शरीरेऽथवा दुःखिता वातभग्ना ॥ २५ ॥ वि-
 लम्बे सपापे व्यये पापखेटा धने सौम्यखेटास्तथा सप्तमे स्यात् ॥ तदा क्षीयते स्वस्य वर्गो
 नराणां यदा सौम्ययुक्ता न सर्वे भवेयुः ॥ २६ ॥ तुलायां शनौ सिंहगो वा महीजो

२० सैहिकेयश्चतुर्थे बहिर्ग्रामतः स्थानकं तस्य नूनम् ॥ १५ ॥ चतुर्थे यदा भास्करो वै नराणां सदा कीर्ति-
कुदेशं कुशलं सदा सेवतेऽसौ ॥ १६ ॥ चतुर्थे यदा भास्करो वै नराणां सदा कीर्ति-
शाली भवेद्भातदुःखी ॥ परं संगरे क्षीयते वा कदाचित्प्रवासे निवृत्तं मनस्तस्य नैवम्
॥ १६ ॥ सचन्द्रे सुखे वै सुखं स्यान्नराणां तथा सोऽधिकारं लभेद्राज्यतोऽपि ॥ सदा
स्त्रीजनान्मानसं सौख्यमेवं न वा शैशवे शं नराणां विशेषात् ॥ १७ ॥ यदा मङ्गले तुर्य-
भावं प्रपन्ने सुखं किं नराणां तथा मित्रसौख्यम् ॥ कथं तत्र चिन्त्यं धिया धीमता वा
परं भूसितो लाभभावं प्रयाति ॥ १८ ॥ चतुर्थे बुधो मित्रसौख्यं नराणां भवेद्राजमा-
नं धिया देवपूज्यः ॥ पितुर्भाग्यवान्सुन्दरः सदुणोऽयं सदा वैभवी द्रव्यताथो नरस्य ॥
॥ १९ ॥ चतुर्थे गुरुर्मित्रसौख्यं नराणां सुविद्याविवादो भवेत्तस्य गेहे ॥ गजाश्वादि-
लाभः परैः सेव्यतेऽसौ धिया काव्यकर्ता सुकर्मा इति स्यात् ॥ २० ॥ सुखे भार्गवे वैभवो

न्तनीयम् ॥ २ ॥ यदा पञ्चमेशो भवेद्द्वै बलिष्ठस्तदा तत्फलं वृद्धिगं दुष्टनाथे ॥ दिने-
 शं गते वा फलं नाशतुल्यं धिया धीमता ज्ञानगम्यं विधेयम् ॥ ३ ॥ रवौ पञ्चमे
 कोपयुक्तो नरः स्यात्तथा तत्र दग्धः सभौमेऽस्त्रघातम् ॥ रवौ केवले दक्षिणे पादभागे
 तथा चोदरे दंशनं वा विषं वा ॥ ४ ॥ भवेन्नष्टपुत्रोऽथवा हत्तनूजः कटीभागदेशे व्रणं
 दक्षिणाङ्गे ॥ ससूर्ये च पुत्रे नराणां निगद्यं फलं कल्पनाजातिदेशाधिकारात् ॥ ५ ॥
 यदैकादशे पञ्चमे भूमिपुत्रो नरं कष्टपुत्रं करोत्येव नूनम् ॥ शनौ पञ्चमे गर्भस्त्रावं च
 वन्ध्यं नरं योषितं वा कुपुत्रं वदेद्वा ॥ ६ ॥ तथा सैहिकेयो मृतापापकारी परं कन्य-
 कानां जनुः केतुना वा ॥ रवी रक्तदोषात्तथा शीतलाया व्रणैर्वातघातैः शिशुं ना-
 शयेद्वा ॥ ७ ॥ परं शस्त्रपाषाणघातैर्जलैर्वा तथा वायुदोषैः कृमीकीटदंशैः ॥ ध्रुवं रा-
 हुमन्दौ यदा पञ्चमस्थौ तदा संततिं नाशयुक्तां विधत्तः ॥ ८ ॥ यदा पञ्चमे क्रूरखेटा भवेयु-

यदा कन्यका भार्गवेणापि युक्ता ॥ सपापे च युग्मे नराणां विशेषाजनन्या च नाशं
 मुनीन्द्रा वदन्ति ॥ २७ ॥ भवननाथदशा फलदा नृणां द्विरसचक्रग्रहे पतितं पतिम् ॥
 त्रिवयसश्च विभागवशाद् ध्रुवं समगणय्यमिती वद बुद्धितः ॥ २८ ॥ श्रीमन्मोहनजो
 विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालबुद्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥
 तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै पठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जा-
 तकम् ॥ २९ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डलीकल्पतरौ सुखभावज्ञानप्रकाशिका
 चतुर्थी शाखा समाप्ता ॥

मतिं पुत्रविद्येशनं शीलशिष्यो ततो गर्भमन्त्रौ नयं मातृकोशम् ॥ तथा जाठरे नाशनं
 वै जनेतुर्धनं जातु भागं व्ययं मातुलानाम् ॥ १ ॥ धनं शालकीयं शिरोवालकानां
 तथा विक्रमं वै जनन्यासुवक्रम् ॥ ततो वायुकोणं वदेल्लभयुक्तं सदा पण्डितैः पञ्चमे चि-

लो मानवानां विलम्बे ॥ तदा पुत्रपुत्रेति हाहा रुदेयुः पठेयुश्च पुत्रस्य शोकान्कथंचित्
 ॥ १५ ॥ यदा पञ्चमे मन्दगः शत्रुगेहे द्विषा दृष्टिदृष्टस्तदा पुत्रवर्गम् ॥ स्वयं चेद-
 लिष्ठस्तदा स्वस्य वर्गं यदा चोच्चगो दीप्तपुत्रं वदन्ति ॥ १६ ॥ धने क्रूरखेटो यदा क्रूर-
 युक्तो न पश्येद्यदा स्वस्य गेहं बलिष्ठः ॥ तदा चाल्पपुत्रो नरो भावि नूनं नराणां ज-
 नुः कालतः कल्पनीयम् ॥ १७ ॥ यदा पञ्चमे तुर्यभावे च भाग्ये भवन्ति ग्रहाः पूर्वसं-
 ताननाशः ॥ तथा विद्यमाना भवेयुश्च पुत्रा ध्रुवं जन्म येषां भवत्येव पश्चात् ॥ १८ ॥
 यदैकादशे क्रूरखेटो नराणां परं पञ्चमे चन्द्रशुक्रौ भवेताम् ॥ तदा तस्य कन्या भवे-
 त्पूर्वगर्भे परं गर्भमातुश्च कष्टं भवेद्वा ॥ १९ ॥ यदा पञ्चमे चन्द्रमाः कोणजीवो भवेत्खे-
 महीजः स जीवेच्छतायुः ॥ तथा पञ्चमं स्वामिना दृष्टयुक्तं भवेत्संततिश्चान्यथा नाश-
 माहुः ॥ २० ॥ यदा लग्ननाथो विलम्बे धने वा तथा विक्रमे राजते वीर्यशाली ॥ तदा

28
स्तदा दुःखितां संततिं संप्रकुर्युः ॥ तथा सौम्यखेटाः सुखं पुत्रपौत्रान् ददन्ति यदा पा-
पदृष्टा न युक्ताः ॥ ९ ॥ यदा चन्द्रमा भार्गवो वापि पुत्रं स पश्येत्परं स्त्रीगृहे मन्दगा-
मी ॥ यदि स्यात्तदा पण्डितैः कन्यकादि तदा कल्पनीयं सुतस्थानगेहे ॥ १० ॥ यदा
गर्भनाथो भवेद्गर्भभावे न दृष्टः शुभैः क्रूरदृष्ट्या युतो वा ॥ तदा गर्भपातं प्रवीणा वदन्ति
प्रसूतिं तु नष्टां नराणां विशेषात् ॥ ११ ॥ परं प्रश्नकालस्य लग्ने च शुके विलग्नाद्रताः
संख्यया यत्र भावे ॥ वदेद्गर्भमासस्य संख्या नराणां यदा यस्य योगो भवेज्जन्मचक्रे
॥ १२ ॥ परं चन्द्रशुकेज्यदृष्ट्या सुपुत्रो भवेदन्यथा कन्यकायाः प्रसूतिः ॥ यदा जन्म-
पत्रं गृहीतं तदा वा धिया लग्नपत्राद्वेच्छक्तिमान् यः ॥ १३ ॥ मतान्तरम् ॥ यदा प-
ञ्चमेशस्य गेहे रविः स्यात्तदात्वेकनाशं द्वितीयं स धत्ते ॥ तथा चान्यगेहे वदेद्गर्भस्त्रा-
वं वदन्त्यस्य योगस्य ज्ञाने गरिष्ठाः ॥ १४ ॥ यदा पञ्चमे शत्रुगेहेऽरिदृष्टो भवेन्मङ्ग-

20

२८

जस्सु पुत्रा नराणां प्रकल्प्याः ॥ २७ ॥ यदा पञ्चमे मन्दराशिर्नराणां परं मन्दयुक्तो
 हिमांश्चीक्षितो वा ॥ तदा दत्तपुत्रः शनिबहुधोऽपि सुतस्तस्य क्रीतो भवेन्निश्चयाद्वा
 ॥ २८ ॥ यदा मन्दवर्गः सुते स्यान्नराणां हिमांशौ परं पश्यति सूर्यशुक्रौ ॥ दशायां तदा
 पुत्रपौनर्भवायां वदन्ति प्रवीणा नवीना न युक्तिः ॥ २९ ॥ यदा मन्दयोगोऽथवा मन्दरा-
 शिर्भवेत्पञ्चमे सौम्यदृष्टिस्तदानीम् ॥ न दृष्टो महीसूनुसूर्येण नूनं तदा क्षेत्रपुत्रो बुध-
 स्यापि वर्गे ॥ ३० ॥ यदा मङ्गलः पञ्चमे वै नराणां तदा संततिर्जायते नश्यते वा ॥
 यदा पश्यति देवपूज्यो भृगुर्वा तदा पूर्वजं बालकं म्रियते तत् ॥ ३१ ॥ सुते दृष्टि-
 संख्यं सुतानां च संख्या नराणां दशा पुत्रसंख्या प्रदिष्टा ॥ तथा योषितां दृष्टिसंख्या
 च कन्या वदन्ति वरिष्ठा ध्रुवं जातके ये ॥ ३२ ॥ सुते राशितुल्या भवेत्संततिर्वा परं
 नीचतुङ्गारिमित्रर्क्षगानाम् ॥ दशा कल्पनीयं सुखं संततीनां ध्रुवं चान्यथा वैपरीत्येन

20

पुत्रमान्द्यं ततः सूर्यगश्चेद्भवेत्पुत्रयुग्मं क्रमेण स्वगेहे ॥ २१ ॥ ध्रुवं पञ्चमादौ विलग्नस्य
 नाथाद्वेत्कन्यकापुत्रयोगं क्रमाद्वै ॥ द्विदेहे गतौ शुक्रभौमौ सचन्द्रौ तदा पूर्वजं तस्य
 संतानमाहुः ॥ २२ ॥ तुरङ्गागतौ शुक्रभौमौ सचन्द्रौ न भावं वदेदङ्गजं तस्य पश्चात् ॥ भ-
 वेत्कामिनी या च पूर्वोपदिष्टा ध्रुवं काकवन्ध्या परा सिंहिका सा ॥ २३ ॥ सुते क्रूरराशिः
 खलेनापि युक्तो यदा सौम्यदृष्टो न युक्तो नराणाम् ॥ तदापत्यनाशो नराणां निरु-
 क्तो यदा ते बलिष्ठा भवेद्योगयुक्तिः ॥ २४ ॥ यदा सप्तमे शुक्रनामा खमध्ये मृगाङ्क-
 चतुर्थे ध्रुवं पापखेटाः ॥ जनुः कालयोगो भवेद्यस्य जन्तोः सदा सन्ततीनामभावात्प्रला-
 पः ॥ २५ ॥ सुते वासिते शुक्रदृष्टे बहूनां वदेज्जन्म चेच्चन्द्रमा योगकर्ता ॥ तदा क्रीतदा-
 सा सुता वा भवेयुरिति पञ्चमेशः स्थितो यन्नवांशे ॥ २६ ॥ यदा चन्द्रमाः शुक्रवर्गे
 सुतारूपेऽथवा दृष्टयुक्तो भृगुचन्द्रमोक्ष्याम् ॥ तदा कन्यका वै समे राशिवर्गे तथौ-

२८ रं वर्गराजो नृपो वै धनेशः ॥ ३९ ॥ यदा पञ्चमे भार्गवे सौभगः स्यात्परं विद्यया
गव्यकल्पः सकल्पः ॥ परं पण्डितैर्लिख्यते यत्तदुक्तं सुतै राजमान्यैः प्रतापी भवेद्वा
॥ ४० ॥ शनिः पञ्चमे संततिर्दुःखिता स्यात्तथा मन्त्रदुःखी धनीनां विरोधी ॥ भवेद्दु-
द्धेहीनस्तथा धर्मरोधी सदा मित्रतः क्लेशकारी नरः स्यात् ॥ ४१ ॥ सुते सैहिकेयः सु-
तोत्पत्तिहृत्स्यात्परं जाठराग्निः सरोगान्न दीप्तः ॥ परं विद्यया वैरभावं प्रयातः प्रयासेऽपि
लभ्यते काकिणी वा ॥ ४२ ॥ यदा पञ्चमे यस्य पुच्छाभिधानस्तदा पुत्रकष्टं स्वयं क्रोड-
नी ॥ परं मन्त्रशास्त्रादिवादे रतिश्च स्वयं धर्मकल्पद्रुमे वै कुठारः ॥ ४३ ॥ ग्रह-
तिचक्रं जलधिसुनक्तं मनसि विचारय कालगतिं धारय तदनु सुचित्रं वचनविचित्रं
वननिवासं समयप्रमाणम् ॥ वद वद पण्डित न हि गतिखण्डितगणकगणाशु पक्व-
शासु खलबलमानं त्यज तनुमानं पठत वरिष्ठा भवति प्रतिष्ठा ॥ ४४ ॥ श्रीमन्मोहन-

भाव्यम् ॥ ३३ ॥ ध्रुवं नन्दभागस्य संख्या सुते वा तथा द्वैगुणा साधुदृष्ट्यावगम्या ॥
 तथा पापदृष्ट्या सुकष्टा प्रदिष्टा सदा मिश्रिता मिश्रदृष्ट्या विचार्या ॥ ३४ ॥ यदा
 अमे पद्मिनीनाथसंस्थस्तदा संततिः स्वल्पतां याति नूनम् ॥ तथा भ्रान्तचित्ते
 भवेत्कष्टपीडा क्रिया तुच्छतां जातिरभ्यस्यतो वा ॥ ३५ ॥ यदा पञ्चमे यस्य चन्द्रो भवे-
 त् तदा संततेः सौख्यतामाहुराप्ता ॥ स्वयं चित्तशुद्ध्या युतः कन्यकानां भवेज्जन्म धान्या-
 दिकानां गृही स्यात् ॥ ३६ ॥ महीजे सुते चेत्तदासौ क्षुधावान्कफैर्वातगुल्मैः स्वयं पी-
 ज्यतेऽसौ ॥ परं वै कलत्रात्तथा मित्रतोऽपि भवेद्दुःखितोऽमित्रतश्चापि नूनम् ॥ ३७ ॥
 बुधे पञ्चमे विद्यया वै विधुः स्यात्तथा पुत्रसौख्यं न पूर्वं नरस्य ॥ भवेन्मन्त्रधीरः परं
 सौख्ययुक्तः सदा वाग्यतो युक्तियुक्तं वदेद्वा ॥ ३८ ॥ गुरौ पञ्चमे पण्डितोऽयं
 गतापी सुतानां सुखं वार्धके वै कदाचित् ॥ सदा प्राप्तिकाले नराणां विरोधः

थवा मन्दगामी सवीर्यस्तदा माहिषं वै धनं स्यात् ॥ ४ ॥ यदा सैहिकेयोऽथवा म
 दगामी रिपुस्थस्तदा मातुलानां प्रजाः किम् ॥ परं काष्ठपाषाणताम्रादिना वाथव
 क्षशृङ्गेर्हता मातुलाः स्युः ॥ ५ ॥ यदा रक्तसूर्यो रिपुस्थो नराणां तदा शस्त्रघातः
 रं चाग्निदाहः ॥ भवेन्मातुलानां न दृक्चेच्छुभानां विषाद्वा क्षयः पण्डितैः संप्रदिष्टः
 ॥ ६ ॥ यदा चन्द्रशुक्रौ बुधो वैरिभावे भवेत्संततिः कन्यका मातुलस्य ॥ सजीवे च
 पुत्रैर्युतः संसुखी स्यात्परं भ्रातृणां सौख्यसौभाग्ययुक्तः ॥ ७ ॥ यदा राहुमन्दौ रिपु-
 स्थौ तदा वा भवेच्छयामलं लाञ्छनं तस्य कट्याम् ॥ तथा वायुदोषैर्व्रणैर्वासिघातः श-
 रिऽथवा तस्य पत्न्याश्च चिह्नम् ॥ ८ ॥ महीजे रवौ शत्रुगेहे नराणां वदेल्लाञ्छनं शस्त्रजं
 तस्य कट्याम् ॥ विषाच्चिह्नदुःखं तदा चास्थिघातं वदेत्तत्र नूनं यदा सौम्यदृक् नो ॥ ९ ॥
 यदा दुष्टखेटारिगास्तैर्नराणां प्रमोहोऽथवा रक्तदोषो निगद्यः ॥ परं योषितां रक्तदो-

ॐ विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालबुद्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥
नेदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै पठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जा-
कम् ॥ ४५ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डलीकल्पतरौ संतानसंज्ञाफला पञ्चमी
गखा समाप्ता ॥

पुत्रातकं क्रूरकर्माभ्यानां तथा मातुलानां तथा कन्यकानाम् ॥ परं शौर्यरन्ध्रास्थिव-
न्धादिकं यद्दिशा वायुकोणं जनन्याः स्वसारम् ॥ १ ॥ धनं पुत्रकस्य स्त्रियं पितृभ्रातृ-
पितुर्वा गुरोर्देशतः संप्रयाणम् ॥ क्षमाभाग्यके पितृकन्या पशुं वा विचार्यै नरैः शत्रुभा-
वे नराणाम् ॥ २ ॥ यदा चन्द्रशुक्रौ ध्रुवं जीवसौम्यौ सवीर्यौ रिपौ संस्थितौ वा भवे-
ताम् ॥ तदा गोधनं तस्य विश्वाससख्यं वदेज्जन्मतः प्रश्नकाले विशेषात् ॥ ३ ॥ यदा
सूर्यभौमौ रिपुस्थौ च व्यस्तौ तदाजादिकं वोष्ट्रयूथं बहु स्यात् ॥ तथा सैहिकेयो-

शत्रुगे सद्यो वा नराणां तथा रोगयोगो भवेन्मानवानाम् ॥ भवेच्छत्रुततोऽथवा
 तियुक्तो नरो दुष्टचित्तो बुधैः कल्पनीयः ॥ १७ ॥ सदा गीतनृत्ये भवेच्चित्तवृत्तिः
 रं वैरिवृन्दस्य नाशे नराणाम् ॥ सदातो भवेद्रोगयोगादिचिन्ता यदा शत्रुगो देवपू-
 यो न पूज्यः ॥ १८ ॥ यदा शत्रुभावे भवेद्भार्गवोऽयं तदा शत्रवो वृद्धिमन्तः ससौख्याः ॥
 रं मित्रतः क्लेशभावं भजन्तो ध्रुवं कार्यकाले फलानां विधातः ॥ १९ ॥ शनौ शत्रुगे
 शत्रवः संज्वलन्ति प्रतापानले राजगेहेऽरिचारान् ॥ बलैर्बुद्धियोगैर्भवेत्कस्तदग्रे परं वा
 मेही सरोगी नितम्बे ॥ २० ॥ यदा सैहिकेयोऽरिगेहे नराणां तदा मातुलानां तदा
 त्प्रातुः ॥ सुखं किं धनं माहिषं तस्य गेहे तथा वीर्यवान्वीर्यशाली नरः स्यात् ॥ २१ ॥
 दा केतवः शत्रुगेहे नराणां तदा शत्रवः संप्रयान्ति विदूरम् ॥ परं मातुलास्तूलव-
 .गताः स्युः पशूनां सुखं संवदेत्साधुभावैः ॥ २२ ॥ यदि भवेद्गणकामयप्रश्नकं रिपु-

३७
 तदिचिन्ता पदे जङ्घयोर्वा वदेहुह्यदेशे ॥ १० ॥ यस्य जीवो भवेत्षष्ठे भवने तेजसा युतः ॥
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

र्वा रविर्वा गुरुर्गौरवर्णा गरिष्ठा ॥ भवेत्कामिनी नीलवर्णा बुधे सा शनौ सैहिके
 श्यामा मुनीन्द्रैः ॥ ४ ॥ महीपुत्रसूर्यौ यदा सप्तमस्थौ तर्तु पित्तयुक्तां वणैर्घातत
 ॥ विषैर्वह्निदग्धां तथा वस्तिरोगं प्रकुर्युस्तदा सौम्यदृष्ट्या विहीनौ ॥ ५ ॥ तथा
 सचन्द्रं यदा सप्तमं स्यात्तदा वायुना भ्रामिता पाण्डुरोगैः ॥ सदा शीर्षभोगे सजाड्या
 द्वा ध्रुवं कामिनीचिह्नप्रश्ने च लग्ने ॥ ६ ॥ बुधे शुकयोगे च नेत्रे सरोगा तथा
 र्यभावं गता वा सभौमे ॥ भवेदन्तुरा राहुणा वा सलग्ने तथा यौवनान्तं ध्रुवं प्र
 लम्बे ॥ ७ ॥ गते वृद्धिभावं शनौ भूमिजे वै अकालं च जीर्णा रवौ वा प्रसूता ॥ बुधे
 योगे विलम्बे च बाला सशुके मदे यौवनं संस्थिता वा ॥ ८ ॥ सजीवे मदे पु
 क्ता गरिष्ठा शनौ राहुयोगेऽपि शुना प्रदष्टा ॥ तथा लोहपाषाणकाष्ठैः सघाता परं
 दोषैर्युता श्यामचिह्नी ॥ ९ ॥ मदे मन्दराहू तथा सौम्ययुक्तौ तथा दुःखता का-

38
34
गताङ्गसमानगतो गणः ॥ ग्रहदृशा कुरु मानविचारणा यदि तवास्ति बलं ग्रहचा-
जम् ॥ २३ ॥ श्रीमन्मोहनजो विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालबु-
द्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥ तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै प-
तां सभासु फलदं भूयात्सदा जातकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डली-
कल्पतरौ अरिभावप्रकाशिका षष्ठी शाखा समाप्ता ॥
एणं चाङ्गणे वै प्रयाणाङ्गमाद्यं विनष्टं धनं वैरिवर्गस्य नूनम् ॥ तथा भ्रातृपुत्रं परं ना-
भेभागं ध्रुवं मातृमातुः पितुः कारणं वा ॥ १ ॥ तथा पुत्रमार्गोद्यमश्चामयाद्यं नवीनं
था शालकोत्पन्नपत्नी ॥ कृषिः पश्चिमा दिक् रतिर्भोगसौख्यं परं चौर्यविद्यादिकं स-
मे वै ॥ २ ॥ यदा सप्तमेशो बली वा युतो वा शुभैस्तत्फलं श्रेष्ठमाहुर्मुनीन्द्राः ॥ परं
दृष्टं युतं वाधिपत्यं तदा नष्टभ्राता भवेद्भावयातम् ॥ ३ ॥ यदा सप्तमे चन्द्रमा वा

कल

॥

३७

३८

विन्तापुतो एह्यरोगी यदा श्रेष्ठखेटैर्न दृष्टो न युक्तः ॥ १६ ॥ मदे सैहिकेयो
 रसात्परं पापदृष्टस्तदानीं च पत्नीम् ॥ भवेत्सूर्ययुक्ते ध्रुवं पूर्वमूढां वदेद्दुर्भगां
 कृतिसितां वै ॥ १७ ॥ विलम्बेऽथवा सप्तमे नन्दभागस्त्रिभागस्तथा द्वादशां-
 य ॥ तदा शीघ्रमेवालभेत्कामिनीं ना ध्रुवं जन्मकाले निगद्यं वदान्यैः ॥ १८ ॥
 दृष्टं युतं वा स्त्रीगेहं तदा लभ्यते चान्यथा स्यादभावः ॥ तदा सौम्यपापे-
 लम्बो बलं तारतम्याद् बुधैश्चिन्तनीयम् ॥ १९ ॥ विलम्बाद्व्यये शत्रुगेहे
 तानीं भवेत्कामिनी सुन्दरैका ॥ तथैवैकपुत्रो वदन्ति वरिष्ठा यदान्यैर्न युक्ता
 यदिः ॥ २० ॥ यदा जन्मकाले मदे भार्गवश्चेद्विलम्बे शनौ वन्ध्यकायाः पतिः
 मेनेक्षितं पञ्चमं नो तदानीं शुभैः संयुतं नैव दृष्टं तदा तत् ॥ २१ ॥ मदे
 पखेटा यदि स्युर्विधौ पञ्चमे कामिनीनामभावः ॥ तन्नृजैर्विहीनो नरः क-

34

दिष्टा ॥ ध्रुवं सोमशुक्रौ मदे चेत्तदानीं सुशीला सदा भर्तृभावोपदिष्टा ॥ १० ॥
 पातैर्विषैर्वह्निना वा प्रसूत्युद्भवैर्वात्तसारादिरोगैः ॥ परं चक्षुर्जातैर्भवेत् पी-
 थया म्रियते सप्तमे चोष्णरश्मौ ॥ ११ ॥ यदा मङ्गलः सप्तमे स्यात्तदानीं
 पुमाप्नोत्यवश्यं व्रणैर्वा ॥ परं जाठरे रोगक्रूरैश्च रक्ताद्विचार्ये त्विदं जन्मका-
 रं ॥ १२ ॥ मदे मन्दगे कीटदोषैरुदर्यैर्जलं शृङ्गिभी राहुणा वा तथैव ॥ स-
 ङ्गाकिनीवुष्टदृष्ट्या वदेन्नाशनं कामिनीनां विचारात् ॥ १३ ॥ सचन्द्रे मदे ल-
 चन्द्रे सशीताक्षया गुल्मरोगादिघाताः ॥ मृतौ ते भवेयुश्च रोगा विलम्बे
 दे ते विचिन्त्याः सुधीभिः ॥ १४ ॥ यदा भार्गवः सप्तमे वै नराणां तदा का-
 मूनां च भोक्ता ॥ परं सप्तमेन्दौ बलिष्ठे तथैवं शुभैः सप्तमे पुत्रसौख्या-
 त् ॥ १५ ॥ तथा छीवयोगैर्भवेच्छीवतायां कुपापैर्वधूनां सुखं स्वल्पकं स्यात् ॥

कल्प०

॥१५॥

यदा शत्रुगेहे महीजो नराणां मदे राहु मृत्यौ शनिश्चेत्तदानीम् ॥ तदा वै शतं कामि-
 नीनां विवाहान्विधत्तां न जीव्याद्वधूकर्तरीयम् ॥ २९ ॥ भृगुगणो यदि सप्तमभावगो
 भृगुदशा सहितो यदि वर्तते ॥ बुधगणो भृगुणा च विलोकितो गणकको गणयेल्ल-
 नागणम् ॥ ३० ॥ दिनेशो यदा कामिनीगेहगामी कथं कामिनीकामपूर्तिर्नराणाम् ॥
 शरीरं कृशं चिन्तया तप्तचित्तः परं स्पर्द्धिनां स्पर्धया क्षीणचित्तः ॥ ३१ ॥ भवेद्दारसे
 ख्यं यदा पूर्णचन्द्रः क्रये विक्रये वर्धतेऽसौ विशेषात् ॥ मनः स्त्रीजने लोलुपं शीतभी-
 तः सदा चन्द्रकान्तिर्नरः स्यात्तदानीम् ॥ ३२ ॥ सुखं नो नराणां तथा नो क्रयाणां तथा
 गदमुष्टिप्रहारैर्हतः स्यात् ॥ परं स्पर्धया क्षीयते शत्रुवर्गाद्यदा मङ्गलो मङ्गलाया गृहे
 स्यात् ॥ ३३ ॥ भवेत्कामिनीनां सुखं सुन्दरः स्यादनङ्गोत्सवे कामिनीनां कुवीर्यः ॥ क्र-
 ये विक्रये लाभतो लुब्धचित्तो यदा चान्द्रिचन्द्राननागेहगामी ॥ ३४ ॥ भवेद्बुद्धिमा-

३७ पीयो यदा साधुसंगैर्विहीना भवेयुः ॥ २२ ॥ यदा जन्मकाले मदे मन्दवर्गस्तथा वा ३८
द्रौमवर्गस्तदानीम् ॥ दृशा तौ यदा पश्यतः कामिनीं वा परं कामिनं जायकार्यं घ-
मम् ॥ २३ ॥ यदा शुक्रचान्द्री गतौ सप्तमे चेत्तदा कामिनीहीनमाहुर्मुनीन्द्राः ॥
रीक्षितौ तौ वयश्चान्त्यकाले लभेत्कामिनीं कष्टतो वै नरः सः ॥ २४ ॥ शुक्रेन्दु-
रीवानां दृष्ट्या वर्गेर्वदेत्स्त्रियः ॥ युवत्या वा वदेत्संख्या सा एषा तैर्विलोकिता ॥ २५ ॥
चन्द्रतो लग्नतो वा कलत्रे खलाः कामिनीनाशनास्ते प्रदिष्टाः ॥ यदा चन्द्रमन्दो
न्ने भवेतां तदा सक्षता कामिनी स्याद्वितीया ॥ २६ ॥ वधूनाथनन्दांशतुल्या नरा-
खियो वा ग्रहाणां दृशा कल्पनीयाः ॥ परं भौमसौरीदृशा चैकसंख्या तथा सप्त-
मी रविश्चान्द्रि चेद्वा ॥ २७ ॥ महीजो मदे कान्तया वै वियोगः परं नश्यते मन्द-
ा च लब्ध्वा ॥ यदा सप्तमे सैहिकेयश्च पापैर्दृशा पश्यतः पत्न्यभावो मृतिर्वा ॥ २८ ॥

गङ्गास्तन्यविशालबुद्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥ तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भाव-
 प्रबोधाय यत्तद्भूत्यै पठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जातकम् ॥ ४१ ॥ इति श्रीजागेश्वर-
 विरचिते कुण्डलीकल्पतरौ सिमस्तिनीनां भावप्रकाशिका सप्तमी शाखा समाप्ता ॥
 चमूनां विरोधं तथा शून्यभूमिं विरोधं च वैषम्यदुर्गादिकं यत् ॥ सुजीर्णं धनं पूर्वजा-
 नां विचारं परं वायुर्वार्ता मृतानामरीणाम् ॥ १ ॥ वधूनां धनं व्याकुलं मानुषाढ्यं पि-
 तुर्भ्रातृपौत्रं सुतस्त्रीपिताढ्यम् ॥ तथा नैर्ऋतिं जङ्घकं वा विचार्य मृतौ धीमता सर्वदा
 बुद्धियोगात् ॥ २ ॥ यदा चाष्टमे सौम्यखेटाः प्रयातास्तदा वै धनं तस्य गेहे बहु स्या-
 त् ॥ परं पापखेटा धनानां विनाशं तथा वामकट्यां व्रणं चिह्नकं स्यात् ॥ ३ ॥ परं नै-
 धने वै ग्रहाः सन्नियुक्ताः फलं सर्वसाधारणं तन्नरस्य ॥ परं वीर्यशाली गृहं नाशसंज्ञं
 पुद्गलं तदा तस्य धातोश्च कोपः ॥ ४ ॥ युतं तेन चाङ्गं भवेत्तत्र बाधा बहुभिर्बहूनां

सौख्ययुक्तो नरः स्यात्सुनेत्री सुखं शत्रुजेता यजेद्वा ॥ विभूत्या धिया को भवेत्तेन तु-
 ल्यो यदा प्राणनामालये यो गुरुः स्यात् ॥ ३५ ॥ कलत्रात्सुखं लभ्यते तेन पुंसा भवे-
 त्किन्नरः किन्नराणां च मध्ये ॥ स्वयं कामिनी वै विदेशे रतिः स्याद्यदा शुक्रनामा गतः
 शुक्रभूमौ ॥ ३६ ॥ कुतो वा सुखं चाङ्गना वा कुतः स्यात्तथा रोगयोगस्तथा विक्रमः
 किम् ॥ स्वयं लोलुपः किंकरीणां गणेभ्यो यदा मन्दगो मन्दगागेहगामी ॥ ३७ ॥ सुखं
 नो वधूनां भवेद्देहपीडा परं शत्रवो वृद्धिमन्तो भवेयुः ॥ क्रये विक्रये वा न वार्त्तापि किं
 यदा राहुके स्याद्गृहे राहुखेटः ॥ ३८ ॥ भवेन्मार्गकष्टं वधूनां विशेषात्तथा देहकष्टं यदा
 कर्कटे नो ॥ परं मस्तके मध्यभागे समन्दो यदायं शिखी मत्स्यकेतौ गताः स्युः ॥ ३९ ॥ गृ-
 ह्नाथपाकसमये च फलं भवनाधिनाथभवने नियमे ॥ समये च ताविति विभागवशा-
 द्ब्रह्म योगजं फलमनेकविधम् ॥ ४० ॥ श्रीमन्मोहनजो विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो

॥ ११ ॥ यदा क्रूरमध्ये कुजेनापि युक्तः शशी वह्निशस्त्रैस्तदा मृत्युरेव ॥ ११ ॥ यदा
 पापमध्ये सरक्तो लभेत्कन्यकायां तदा रक्तशोकैः ॥ यदा तादृशे शीतभानौ
 तथा चैणगे रज्जुपातैर्हुताशौः ॥ १२ ॥ विलम्बे च मीने रवौ मेषयाते भृगौ
 यां सपापे नराणाम् ॥ तदा स्त्रीभवं गेहमध्ये विनाशं जनुःसम्भवे वै विलम्बे
 ॥ १३ ॥ शनीन्दू महीजो द्वितुर्याम्बरस्थाः कृमीणां गणैर्घातजन्यैश्च मृत्युः ॥
 न्ततो द्यश्विसंख्यो दृकाणः शशी तस्य कोपाद्भवेन्नाशनं वा ॥ १४ ॥ दृकाण-
 जातकाभरणबृहज्जातकादावुक्ता अतो न निरूप्यन्ते ॥ अथ भावाः ॥ क्रये वि-
 दाढ्यं च वक्त्रे भवेत्कष्टयुक्तो भजेन्मेदिनीं सः ॥ धनं नो भवेद्बुद्धरोगो नराणां यदा
 तनुमान्मानवानाम् ॥ १५ ॥ ध्रुवं नेत्ररौगी तथा शीतपीडा तथा वायुरोगाः शरीरे
 भ्रणं नीयते तस्य मूर्छा क्षणं स्याद्यदा मृत्युगश्चन्द्रमा वै जनानाम् ॥ १६ ॥ शरीरं

४२

विकारा ध्रुवं स्युः ॥ परं मृत्युगेहे भवेद्यादृशोऽयं चरादिश्च राशिर्विदेशादिके तत् ॥ ५ ॥
 यदा भास्करादिग्रहा मृत्युगाः स्युस्तदा वह्नितोयादितः शस्त्रतो वा ॥ ज्वराद्रोगतः धु-
 पाभ्यां नरस्य भवेन्नाशनं नात्र चिन्ताविकल्पः ॥ ६ ॥ यदायुर्गृहं खेटशून्यं नराणां
 तदा वीर्ययुक्तस्य दृष्ट्या च नाशः ॥ भवेत्तस्य धातोश्च कोपो ध्रुवं तद्विचार्यै च सम्यक्
 ततो वै दृकाणैः ॥ ७ ॥ रविः पित्तकृच्चन्द्रमा वातकृत्स्यात्तथा पित्तकं रक्ततो वा त्रि-
 दोषम् ॥ बुधाच्छ्लेष्मजीवाद्भृगोर्वायुरोगः शनेर्वायुरोगा इमे मृत्युदाः स्युः ॥ ८ ॥
 रविर्भानुजन्मा शशी मेदिनीजो यदैते तृतीये मदे मध्यकेन्द्रे ॥ तदा कूपपातैर्भवे-
 मृत्युकष्टं ध्रुवं योगयुक्तेर्विचारेण वाच्यम् ॥ ९ ॥ यदा कन्यकां रविः शीतरश्मिः
 रं पापदृष्ट्या स्ववर्गैर्विनाशः ॥ यदा सप्तमे लग्नके चन्द्रसूर्यौ तदा चाम्भसि मज्ज-
 नात्तस्य मृत्युः ॥ १० ॥ यदा कर्कटे चोष्णरश्मिर्मृगे स्याच्छशी क्रोडरोगात्तथा पीनज-

४२

क

। यतेत्सर्वकालं यदा केतुनामा गृहे मृत्युसंज्ञे ॥ २३ ॥ यश्च भावगत एव ग्रहो
 श्च पश्यति विमृत्युगृहम् ॥ ध्रुवं नाथपाकमथवा विवदेद्यदि चक्रचारकुशला
 तेः ॥ २४ ॥ श्रीमन्मोहनजो विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशा-
 र्विभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥ तेनदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भू-
 ठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जातकम् ॥ २५ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कु-
 कल्पतरौ मरणभावज्ञानप्रकाशिका अष्टमी शाखा समाप्ता ॥

यं सुधर्मं सुशीलं सुतीर्थं तथा श्रावणं वै पुराणादिकानाम् ॥ क्रिया दीक्षिता-
 न्नैराग्यभावं गृहे देवतानां तथा मार्गचिन्ता ॥ १ ॥ तथा वेदवादादिकानां
 ; गृहं योषितां ज्ञानकं तज्जपं वै ॥ तपोवापिकूपादिकं यन्मठाद्यं सहोत्थस्य
 तथा श्वासुरौ वा ॥ २ ॥ ध्रुवं पौत्रको मातुलस्यापि नूनं तथा भृत्यशत्रून्हया-

शुभं तस्य कोशे परं स्वस्य वर्गो भवेच्छत्रुतुल्यः॥प्रयासे कृते नाशमायाति कामो
 ग्गो भूमिजो वै विलम्बे ॥१७॥ भवेद्राजमान्यं धनं तस्य गृहे सवर्गस्तथा लोक-
 ॥१८॥ विरोधी सदा क्लेशकर्ता सदैवं यदा बोधनो नाशभावं गतः स्यात् ॥१८॥ परं
 वै धान्यं सुखं वा गृहे नैव ऋद्धिः स रोगी नरः स्यात् ॥ कुतस्तस्य भाग्यं धनं क्षी-
 यदा जीवनामा विनाशं गतः स्यात् ॥१९॥ नरो नीचवक्ता पशुयूथयुक्तो धनं वर्धते
 र्ता ग्रहः स्यात् ॥ चिरं जीवते मृत्युगेहे च नूनं यदा चाष्टमे भार्गवः स्यात्तदानीम्
 परं कष्टभाक् क्रूरवक्ता प्रकोपी भवेत्क्षुद्रको धान्यकं नैव सत्वम् ॥ परं हासवार्तादिकं
 दग्ने यदा मन्दगो मृत्युगो वै नराणाम् ॥ २१ ॥ यदा श्रेष्ठकर्मामयैर्दूरत्यक्तो भ-
 ॥ वार्धके वै सुभाग्यम् ॥ कदाचिद्गुदे क्रूररोगा भवेयुर्यदा राहुनामा नराणां वि-
 ॥ २२ ॥ भवेद्गुह्यदेशे कुतन्तुः कुघातस्तथा वक्ररोगी तथा दन्तघाती ॥ परं स

४८

गेहे परं केन्द्रगः कोणगो भाग्यबीजम् ॥ ९॥ यदा क्रूरनाथस्तथा क्रूरयुक्तः परं नीचवैरी
 हे वैरिभावे ॥ ध्रुवं वीर्यहीनो भवेच्चैतदानीं भवेद्भाग्यहीनो नरो भाविलोके ॥ १०॥ यदा
 भाग्यगेहं भवेत्क्रूरयुक्तं तदा भाग्यहीनं वदन्ति प्रवीणाः ॥ तथा भाग्यपो भाग्यगेहे
 राणां त्रिकोणे धने केन्द्रके वा सुभाग्यः ॥ ११ ॥ विचार्य नरैर्वीर्यदृक्स्थानगेहं त-
 मित्रशत्रुसमानां बलं वा ॥ ततो वै वदेद्भाग्यसंख्यां सुधीमान् वयं देशजातिगणं
 लपयित्वा ॥ १२ ॥ विलम्बे तथा विक्रमेऽपत्यभावे ततो वीर्यशाली तपः पश्यात्
 ॥ भवेद्भाग्यशाली विशालास्य कीर्तिर्भवेदर्थयुक्तो नरः संस्कृतोऽयम् ॥ १३ ॥
 दा भाग्यगः खेचरः स्वस्य गेहे भवेत्सौम्यदृष्टस्तदा भाग्यशाली ॥ यदा सूर्यभौमौ
 चन्द्रेण युक्तौ स्थितौ भाग्यगेहे तदा वंशराजा ॥ १४ ॥ यदा स्वोच्चगः पुण्यगेहे न-
 गः शुभैर्दृष्टयुक्तस्तदा भूमिनाथम् ॥ यदा चन्द्रमा यत्र कुत्रापि भावे युतो भूमिजे-

४५

तुर्वै ॥ कपोलं तथा जातु नैशाचराणां दिशं वा प्रियायानुजं पुण्यभावे ॥ ३ ॥
पुण्यगेहे भवेत्पातनामा तदा तन्तुकव्याधिपीडा च पादे ॥ भवेदंशनं कुकुरा-
णां व्रणो वामपादे वदेद्वापि विद्वान् ॥ ४ ॥ यदा पुण्यगः सैहिकेयो नराणां न-
त्सिता हस्तपादेऽस्थिभङ्गः ॥ सभौमे विषाद्यग्निपीडा नराणां ससूर्ये शनौ श-
णघातः ॥ ५ ॥ तथा स्त्रीगृहे पुण्यभावे नराणां सर्वेरा नरैर्भ्रातृवर्गा भवन्ति ॥
क्रूरयुक्तः सपापो नरः स्यात्ससौम्ये भवेत्पुण्यशीलैश्च युक्तः ॥ ६ ॥ ग्रहा ये
नराणां भवन्ति फलं वै तथैषां वदेत्पुण्यभावे ॥ तथैवं वदेद्विस्तरं प्रापदृष्टैर्ध्रुवं
॥ नन्दभावे च तेषाम् ॥ ७ ॥ विलम्बात्तथा चन्द्रतो वै नराणां वदेन्नन्दसरस्यं च
नराणाम् ॥ भवेत्स्वामियुक्तं तथैवेक्षितं चेत्तदा भाग्ययोगं वदेत्स्वस्वदेशे ॥ ८ ॥
पुण्यगेहं न दृष्टं युतं वा प्रभुणा तदा वै विदेशाच्च भाग्यम् ॥ परं भाग्यनाथोच्चमित्रा-

कल्प
४५

॥२४

४८ नरः कल्पनीयः ॥ २१ ॥ यदा पञ्च खेटा गतास्तुङ्गभागे भवेद्राजराजो गजाश्वादि-
ः ॥ यदा वह्निखेटाः सुराजा सुवंशो कुवंशोऽत्र मन्त्री ध्रुवं कल्पनीयः ॥ २२ ॥ यदोच्चे स्व-
गोये शनिः सूर्यपूज्यौ सभौमौ तदा केन्द्रभेदाद्द्विदक्षात् ॥ भवन्ति ध्रुवं राजयोगा गरि-
ग बुधो वा विलम्बे यदा मेषवर्ती ॥ २३ ॥ गुरुः सप्तमे तुर्यभावे च चन्द्रः खमध्ये भृगू
जयोगं वदेत्तम् ॥ कुलीरे गुरुः सप्तमे तुर्यभावे खमध्ये भृगुभौममन्दाः स राजा
२४ ॥ यदा वर्गषट्के ग्रहः कोऽपि शुद्धस्तदा भाग्ययुक्तोऽश्विशुद्धः स राजा ॥
यदा वह्निशुद्धस्तदा वाधिराजा तथा वेदशुद्धैर्भवेत्सार्वभौमः ॥ २५ ॥ वृषे वा शशी
लग्ने सूर्यसप्तांभसूर्येज्यमन्दा गताश्चेत्स राजा ॥ नृपः पापखेटो विलम्बे नराणां गुरो-
ष्टियुक्तो भृगुः कर्कटस्थः ॥ २६ ॥ यदा देवपूज्यो मृगं चापि त्यक्त्वा ध्रुवं लग्नगो भा-
वन्तं च कुर्यात् ॥ यदा पूर्णचन्द्रो भवेत्केन्द्रवर्ती विलम्बं विना राजतुल्यो नरः स्यात्

पि लक्ष्मीसुयोगः ॥ १५ ॥ यदा चाष्टमे भूमिजः कोणसूर्यः शशी खे तदा भिक्षयि-
 । स जीवेत् ॥ यदा चन्द्रमा नीचगो मानवानां तदा भाग्ययोगा विनष्टाश्च सर्वे ॥ १६ ॥
 ४८ दा शीतरश्मिं तथा लग्नगेहं न पश्येद्ब्रह्मः कोऽपि दारिद्र्यभाक् सः ॥ तथा पात उल्का-
 इने केतुदृष्टे भवेज्जन्म यस्याशु दारिद्र्यसेवी ॥ १७ ॥ यदा देवपूज्यो मृगे स्यान्न-
 णां तदा तस्य गेहे दरिद्रस्य वासः ॥ तथा भार्गवो नीचगो वा यदा स्यात्तदा भाग्य-
 नं नरं वै वदन्ति ॥ १८ ॥ यदा सैहिकेयो नराणां विलग्ने मृगाङ्केन दृष्टो रिपुभ्रा-
 भावे ॥ रविर्मन्दभौमौ शुभैर्वर्जितौ वा सुकेन्द्रेऽस्तगैः सौम्यखटैर्दरिद्रः ॥ १९ ॥
 केन्द्रे शुभा नीचगाश्चास्तयाताः परं तुर्यखेटारिभावं प्रयाताः ॥ न कोणे शुभा वै नरा-
 ः न तुङ्गे ध्रुवं ते दरिद्रेण पूर्णा भवन्ति ॥ २० ॥ यदा सर्वपापाश्च केन्द्रं प्रयाता न
 चारिगा वा न चास्तं प्रयाताः ॥ परं नीचरिप्फे तु सौम्याः प्रयातास्तदा भाग्यही-

५७
पुण्यभावे नराणां विशेषात् ॥ ३३ ॥ भवेद्भाग्ययुक्तो नरः श्रेष्ठशक्तिस्तथा तीर्थपुण्या-
देवार्तासु सक्तः ॥ भवेद्बान्धवैः सेवकैः संप्रयुक्तो यदा देवपूज्यो ध्रुवं पुण्ययातः ॥ ३४ ॥
वनं वर्धते तस्य व्यापारमार्गे सुधर्मा पवित्रो ध्रुवं तीर्थचारी ॥ भवेद्भातसौख्यं परं
लोककीर्तिर्यदा भार्गवे धर्मयाते नरः स्यात् ॥ ३५ ॥ भवेत्कूरबुद्धिस्तथा धर्मनाशो
न तीर्थं न सौजन्यमेतस्य देहे ॥ तथा पुत्रभृत्यादिचिन्तातुरः स्याद्यदा पुण्यगो मन्द-
गामी नरस्य ॥ ३६ ॥ यदा धर्मभावे भवेद्ब्राह्मणमा भवेद्धर्महीनस्तथा पापकारी ॥
चयं दुष्टसङ्गं करोत्येव नूनं परं विक्रमात्पाददेशे सघातः ॥ ३७ ॥ भवेद्विक्रमी शस्त्र-
गणिश्च मित्रधनैर्धर्मशीलैः सदा वर्जितः स्यात् ॥ तथा भ्रातृपुत्रादिचिन्तायुतः स्या-
दा पातछाया गता पुण्यभावे ॥ ३८ ॥ यदा मनोहरो नरः सुकान्तकोमला रुचिर्गभीर-
गेरबुद्धिसान्पयोदनादनादवान् ॥ मनोगभीरनेत्ररुक् स्वधर्मकर्मकारकः कुपापभीति-

२७ ॥ यदा केन्द्रगो देवपूज्यो नराणां सचन्द्रस्तथा भार्गवेणापि दृष्टः ॥ तदा भा-
 ४८ पशाली नरो दीर्घजीवी वदन्ति ध्रुवं योगयुक्तेर्विचारात् ॥ २८ ॥ यदा सिंहगः सू-
 कर्के च चन्द्रो दृशा वीक्षितो देवपूज्येन राजा ॥ यदा कृत्तिकारेवती स्वातिपुण्ये तथा
 स्रभे भार्गवे भाग्यवन्तः ॥ २९ ॥ अथ भावोपयोगि किञ्चिल्लिख्यते ॥ यदोष्णांशुः
 पुण्ये तदा दुष्टचित्तः परं चिन्तया ग्रस्तचित्तो नरः स्यात् ॥ ध्रुवं तीर्थयात्रादिके दुष्टचेताः
 रं भ्रातृदुःखैः स्वयं तप्यतेऽसौ ॥ ३० ॥ भवेद्धर्मयुक्तस्तथा कर्मशाली भवेद्भाग्यशाली
 जले प्रीतिकर्ता ॥ भवेन्नन्दभावे यदा पूर्णदेहः शशी जन्मकाले यदा पूर्णचन्द्रः
 ३१ ॥ कुशीलः कुलीलः परं भाग्यहीनः पदे रक्तरोगी कृशः क्रूरकर्मा ॥ प्रतापी
 जन्मकाले यदि स्यान्महीजो यदा पुण्यभावं प्रयातः ॥ ३२ ॥ भवेद्धर्मशीलो धिया
 गलीलः श्रुतस्मार्तकं कर्म कर्ता धनाढ्यः ॥ भवेत्तीर्थकृत्सुष्ठुवक्ता यदा स्याद्बुधः

५३ ग्वार्ता ॥ ध्रुवं व्योमवृत्तान्तिकं वै खभावे विचार्य धिया धीमता जातियोगात् ॥३॥
 तदा कर्मनाथः शुभो वा स्वभे वा तदा ते फलं सुन्दरं संददन्तः ॥ भवन्ति ग्रहे तुर्यगे ये
 ग्हेन्द्राः फलं तद्भवं मध्यभावे विचार्यम् ॥४॥ यदा भौमसूर्यो स्थितौ चेत्स्वमध्ये पितुर्वा श-
 तीरेऽथवा मातुरङ्गे ॥ व्रणं वाग्निदाहं तथा शस्त्रघातं वदेद्वंशदेशेऽथवा जानुमूले
 ॥ ५ ॥ यदा सैहिकेयस्तथा मन्दगो वा यदा मध्यभावे नराणां विशेषात् ॥ तदा
 ॥ तदङ्गे भवेत्पृच्छकस्याथवा लाञ्छनं कृष्णविन्दुः स्त्रियाः स्यात् ॥ ६ ॥ तथा वायुपीडा
 वेत्पितृदेहे परं तस्य पुत्रौ हतौ वाश्मघातैः ॥ परं स्वस्य भ्राता तथा पितृभ्राता भवेद्वा-
 पत्योऽथवा मृत्युबालः ॥ ७ ॥ परं वा यदा राहुमन्दौ भवेतां स्वमध्ये तदा वृक्षपातैर्ज-
 र्वा ॥ पशुभिस्तथा म्रियते भ्रातृकादौ ध्रुवं वै कुले कामिनी पाशकाद्यैः ॥ ८ ॥ यदा
 भौमसूर्यो तदा शस्त्रघातैर्जलैर्वा तथा बन्धनाद्यैः कुले स्यात् ॥ तथा स्वामिसार्द्धं चि-

५२
 एकः किमन्यदेहचिह्नकैः ॥ ३९ ॥ वद फलं किल पाकदशाफलं भवननाथवशाद्दद
 थवा ॥ भवति यो जनिकालवली ग्रहः कुरु कथां समयस्य विचारतः ॥ ४० ॥ श्रीम-
 नोहनजो विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालबुद्धिविभवो जागर्ति
 ागेश्वरः ॥ तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै पठतां सभासु सुखदं
 भूयात्सदा जातकम् ॥ ४१ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डलीकल्पतरौ भाग्यभाव-
 प्रकाशज्ञानफला नवमी शाखा समाप्ता ॥

ह्यं विक्रयं राजमान्यं सभां च तथा चाङ्गपार्श्वं परं कूपवापी ॥ तडागादिकं वै पितु-
 दुःखसौर्ये परं याम्यदिकसर्वथा कल्पनीयम् ॥ १ ॥ स्त्रियो मातृपित्रौ परं पार्श्वको
 ॥ तथा जानुजङ्घादिदेशस्तथा स्यात् ॥ तथा भ्रातृमृत्युं रिपुं पुत्रकस्य परं मातुल-
 चाङ्गजं वै खभावे ॥ २ ॥ तथा पृष्ठभागे नराणां च राज्यं स्वकीयं सुखं पूर्वजन्मा-

१ वैरिसृत्तुं गतश्चन्द्रमा वा शनिः सप्तमे चेत् ॥ १५ ॥ यदा मृत्युगश्चन्द्रमा वै
 स्थैः कुखेटैर्दशा वीक्षमाणे रिपौ तत् ॥ भवेद्भौमनामा तदा मातृनाशं पितुर्वा ।
 शे भवेत्तस्य नूनम् ॥ १६ ॥ यदा तुर्यभावे भवेत्पापखेटो बलेनाधिकश्चेत्तदा मा
 नाशः ॥ तथा मन्दमाहेययोर्मध्यगश्चेद्भवेच्चन्द्रमाः सूर्ययुक्तेक्षितो वा ॥ १७ ॥ यदा
 न्द्रमाः पापयुक्तश्च केन्द्रे तदा मातृनाशं वदन्ति त्रिपक्षैः ॥ तथा चाष्टमे वै दिनेशो
 राणां शनिर्भौमदृष्ट्या पितुर्वा विनाशः ॥ १८ ॥ यदा तुर्यगेहे भवेच्चन्द्रनामा धने
 न्यराहू शनिर्भौमदृष्ट्या ॥ भवेत्पितृनाशो विलम्बे चतुर्थे यदा मङ्गलो द्वादशे वा
 भावे ॥ १९ ॥ यदा चाष्टमे चन्द्रनामा नराणां धने राहुपूज्यौ भवेतां ततो वा ॥
 लम्बे शनौ भूमिजेनापि युक्ते तदा तातनाशं वदन्ति प्रवीणाः ॥ २० ॥ यदा चा-
 ष्टमे सूर्यनामा नराणां सराहुस्तदा स्वस्य नाशः पितुर्वा ॥ यदा चन्द्रमा मङ्गलो वै च

५४ गं वा प्रविष्टा स्त्रियो वाथ गोत्रे मृता गोत्रिणो वा ॥ ९ ॥ यदा जीवनामा भवेत्स्वस्य
 ध्ये तदा सुष्ठुपुत्राश्च चन्द्रे च राज्यम् ॥ बुधे बुद्धियोगस्तथा सर्वसौख्यं यदा दुष्ट-
 खेटैर्युतं नापि दृष्टम् ॥ १० ॥ यदा स्त्रीग्रहा मध्यभावे नराणां तदा कन्यकानां गण-
 तस्य गोत्रे ॥ तथा पुत्रखेटैर्भवेत्पुत्रकाणां सुखं संपदस्तस्य गोत्रे वरिष्ठाः ॥ ११ ॥
 दिने वा यदा जन्म जातं नरस्य ध्रुवं भार्गवः पापखेटैर्युतः स्यात् ॥ तथा पापदृष्ट्या
 तदा कल्पनीयो विनाशो जनानां विचारेण वाच्यः ॥ १२ ॥ यदा रात्रिभागे भवेज्ज-
 न्मकालः परं चन्द्रमाः पापगेहे यदा स्यात् ॥ तथा पापयुक्तो दृशा वीक्ष्यमाणस्तदा
 मातरं प्रेतगेहे प्रयाताम् ॥ १३ ॥ यदा चात्मगेहे स्वयं शुक्रनामा परे क्षेत्रके पाप-
 खेटा भवेयुः ॥ शुभैरीक्षमाणास्तदारिष्टभङ्गो भवेन्मात्रकं चेददृष्टः समीपे ॥ १४ ॥
 दा चाष्टमे पापखेटा नराणां तथा सौम्यखेटा— ये चेतिस्थिताः स्युः ॥ तदा मातृनाशं

५७ त्रिषेशाद्यदा सौम्यदृष्ट्या युतौ नो भवेताम् ॥ २७ ॥ यदा सप्तमे भानुमध्ये महीज-
 स्तथा सूर्यसूनुस्तदा पितृघातः ॥ परं चौष्णरश्मिर्यदा पापमध्यस्तथा पापयुक्तः
 सपापं मदं चेत् ॥ २८ ॥ यदा व्योम्नि चन्द्रस्तदा तस्य वर्तिः कलावाग्विविलासै-
 स्तथा साहसैर्वा ॥ यदा कर्मभावे बलीयान्ग्रहः स्याद्भवेजीवनं तस्य वृत्त्या नराणाम्
 ॥ २९ ॥ यदा कर्मगश्चन्द्रतन्वो रविश्चेत्तदा जीवनं वृत्तिबाहुल्ययोगात् ॥ यदा साधुवीर्ये-
 ण युक् तत्पतिः स्याद्भवेदेहपुष्टो मनःपुष्टियुक्तः ॥ ३० ॥ यदा लग्नचन्द्रात्स्वमध्ये महीज-
 स्तदा साहसं क्रौर्यभिल्लस्य वृत्तिः ॥ भवेद्दूरवासः कदाचिन्नराणां तथा दुष्टसङ्गः परं नी-
 चसङ्गी ॥ ३१ ॥ तथा लग्नचन्द्राद्यदा खे बुधः स्यात्तदा द्रव्यप्राचुर्यकं तस्य गेहे ॥
 तदा शिल्पवृत्तिर्भवेद्विप्रवृत्तिः परं साहसी सर्वकार्ये नरः स्यात् ॥ ३२ ॥ विलग्नात्तथा
 चन्द्रतः खे गुरुः स्यात्तदा धान्यकं राजमान्या च विद्या ॥ भवेत्सर्वसौख्यं कलायां प्रवी-

५६

यौ भवेत्पापयुक्तस्तदा मातृपित्रोः ॥ २१ ॥ रवौ रन्ध्रगे सप्तमे वै महीजे परं मन्दगे
पुगे चेन्नराणाम् ॥ तदा म्रियते वा पिता साध्वदृष्ट्या स्वदेशे वदन्ति वदान्याश्च शा-
॥ २२ ॥ यदा सूर्यतः सप्तमे राशिदेशे महीसूनुमन्दौ तदा पितृनाशः ॥ यदा
जशन्यन्तराले च शुक्रस्तदा नाशनं पितृदेवस्य नूनम् ॥ २३ ॥ महीजेन भानुर्य
वा युतः स्याच्छनौ वीक्षमाणे भवेत्तत्प्रदिष्टम् ॥ यदा वा शनौ भानुना संयुते वै
जेनाथ दृष्टे भवेत्पितृघातः ॥ २४ ॥ दिनैः सप्तभिर्मीनगश्चोष्णरश्मिस्तथा सिं-
श्चन्द्रमा पञ्चभिश्च ॥ यदा वा कुजो मेषयातो द्विसंख्यैस्तथा चाष्टविंशैर्मृगे वै
शीजः ॥ २५ ॥ तथा पञ्चभिर्भार्गवो युग्मयातः स्वमात्रा स्वयं म्रियते बालको
म् ॥ दिने सूर्यदृष्ट्या निशायां शनेश्च भवेत्सौख्यतुष्टिः सदा मातृपित्रोः ॥ २६
राहुजीवौ परक्षेत्रगौ चेद्विलग्ने चतुर्थे तदा विंशतीतः ॥ भवेत्पितृनाशो नरा

५६

५८ रविश्रौषधैः काष्ठसौवर्णकाद्यैस्तृणैः पारदैवृत्तियोगं जनानाम् ॥ ३९ ॥ यदा
 चन्द्रमाः स्त्रीजनाद्रूमितो वा जलात्काष्ठतो वा तृणैर्वा धनैर्वा ॥ कुजे वह्नि-
 शस्त्रैस्तथा धातुभिर्वा बुधे काव्यविद्या तथा शिल्पकैर्वा ॥ ४० ॥ गुरौ ब्राह्मणादेवभ-
 त्तया च बुद्ध्या परं भार्गवे गोमहिष्यादितो वा ॥ तथा रूप्यरत्नैः शनौ नीचवृत्त्या न-
 राणां च वृत्तिर्बुधैः कल्पनीया ॥ ४१ ॥ यदा स्वस्य तुङ्गे गृहे वा पतङ्गे त्रिकोणेऽथवा
 कार्यसिद्धिः स्ववीर्यात् ॥ तथा लग्नभावे धने वै शुभाः स्युः सवीर्यास्तदा धान्यसौभा-
 ग्यमुच्चैः ॥ ४२ ॥ कर्मनाथो ग्रहो यस्य नन्दांशे परिवर्तते ॥ तत्तुल्यकर्मणा वृत्तिं क-
 ष्यन्ति विचक्षणाः ॥ ४३ ॥ भवेद्राजतुल्यो नरो वै जनन्याः सुखं किं तथा मित्रवर्गे-
 श्च वैरम् ॥ भवेद्वाहनानां च कष्टं नराणां यदा मध्यभावे गतश्चोष्णरश्मिः ॥ ४४ ॥
 धनं तस्य गृहे तथा राजमानं सदा कीर्तियुक्तो भवेद्दीर्यशाली ॥ गृहे दीप्यमाना च

५८
णः सुशास्त्रे दृढो विद्यया जीवनं स्यात् ॥ ३३ ॥ यदा लग्नचन्द्राद्गुर्मध्यभावे तदा
शास्त्रविद्या कलायां प्रवीणः ॥ भवेदानशीलः परं राजमान्यो यशस्वी च कीर्त्या युतः
सुप्रवीणः ॥ ३४ ॥ यदा लग्नतश्चन्द्रतो वा खमध्ये शनिश्चेत्तदा हीनवृत्तिर्नरः स्यात् ॥
तदा खेदवादो धने स्वल्पता स्याद्भवेच्चञ्चलं शीलकं वै नराणाम् ॥ ३५ ॥ मतान्तरम् ॥
खमध्ये च सूर्ये भवेद्राजसेवा सचन्द्रे च वैश्यस्य वृत्तिः प्रकल्प्या ॥ तथा वैसभौमे भ-
वेच्छास्त्रवृद्धो बुधेऽध्यापको देवपूज्ये सुविद्यः ॥ ३६ ॥ सशुके खभावे भवेद्विद्यया
तत्समन्दे भवेन्नीचसेवा नराणाम् ॥ तथा कर्मगः स्वस्य गेहे च पापः सशुक्रारसौम्या-
स्तदा वृद्धिहासः ॥ ३७ ॥ दिनेशादितो मध्यभावे च लब्धिः पितुर्मातृशत्रोर्हिता-
द्रातृतो वा ॥ स्त्रियाः पुत्रतः स्वस्य पाके नराणां प्रकल्प्या ध्रुवं पण्डितैः स्वस्य बुद्ध्या
॥ ३८ ॥ तथा सूर्यचन्द्राश्रिता लग्नभागा ध्रुवं स्वामिना तस्य वृद्धिं वदेद्वा ॥

६९ भवेद्गर्वभङ्गो गरिष्ठो विशेषात्तथा मातृकष्टं कुले पातघातः ॥ पितुर्वाथवा भ्रातृदुःखा-
 रः स्याद्यदा पातनामा भवेत्कर्मगोऽयम् ॥ ५२ ॥ कथं वै सुखं पैतृकं वै जनानां तथा
 कर्मलाभः कथं हत्सुखं स्यात् ॥ परं पाददेशे भवेद्धोरपीडा यदा केतुनामा गतः क-
 र्मभावे ॥ ५३ ॥ खगगतिं सुमतिं च सहादृशं कुरु करे फलरूपमिदं ततः ॥ कथय कु-
 ण्डलिकल्पतरोर्ध्रुवं यदि तवास्ति गतिर्भगणे घने ॥ ५४ ॥ श्रीमन्मोहनजो विशाल-
 नगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्यविशालबुद्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥ तेनेदं
 कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय यत्तद्भूत्यै पठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जातक-
 र् ॥ ५५ ॥ इति श्रीजागेश्वरविरचिते कुण्डलीकल्पतरौ दशमभावज्ञानप्रकाशिका द-
 ामी शाखा समाप्ता ॥

राजानां सुखं घोटकानां तथैव सुवर्णादिकं रत्नजातं प्रभूतम् ॥ धनं पितृकानां तथा

८०

६० पद्मा नराणां यदा पद्मिनीप्राणनाथः स्वमध्ये ॥ ४५ ॥ भवेद्वंशनाथोऽथवा ग्रामनाथ-
 स्तथा मण्डलेशोऽथ वा बाहुवीर्यात् ॥ धनं तस्य गेहे धरा तस्य गेहे करग्राहि स स्याद्यदा
 गौमदिग्भे ॥ ४६ ॥ भवेज्ज्ञानशीलस्तथासौ प्रतापी धिया संयुतो राजमान्यो नरः स्यात् ॥
 सदा वाहनैर्मातृसौख्यो नरः स्याद्यदा कर्मगः सौम्यखेटो नराणाम् ॥ ४७ ॥ दशम-
 स्थो यदा भौमः शत्रुक्षेत्रे स्थितस्तदा ॥ म्रियते तस्य बालस्य पिता शीघ्रं न संशयः
 ॥ ४८ ॥ भवेत्तस्य गेहे गजाश्वादिलाभस्तथा दीयते याचकेभ्यो यथेच्छम् ॥ परं पी-
 यते तस्य रूपं सुदृष्ट्या यदा देवपूज्यो भवेत्कर्मभावे ॥ ४९ ॥ यदा कर्मगो भार्गवो वै
 नराणां भवेत्पुत्रसौख्यं तथा कामिनीनाम् ॥ ध्रुवं वाहनानां सुखं राजमानं सदा सोत्स-
 वो विद्यया वै विवेकी ॥ ५० ॥ शनौ कर्मगे पितृघाती नरः स्यात्परं मातृकष्टं कथं
 देहसौख्यम् ॥ तथा वाहनं मित्रसौख्यं कुतः स्याद्भुवं दुष्टकर्मा भवेन्नीचवृत्तिः ॥ ५१ ॥

६३ शः कन्यकापत्ययोगं सपापे प्रजानाशनं सुप्रयुक्तम् ॥ ७ ॥ यदा सूर्यभौमौ भवेतां
च लाभे भवेद्भग्नजानुस्तथा भग्नपादः ॥ तथा जङ्घकायां वदेद्घातपातं विषैर्वह्निभिः श-
स्त्रपातादि पादे ॥ ८ ॥ यदा मन्दपातौ भवेतां च लाभे तदा काष्ठपाषाणवृक्षादितो
वा ॥ भवेत्पादपार्श्वादिके घातयुक्तस्तथा सर्पशूनां च दंष्ट्रादिदुःखम् ॥ ९ ॥ यदा
विक्रमैकादशे शत्रुभावे भवेत्कूरखेटस्तदा भाग्यशाली ॥ भवेत्पृच्छको वा जनुःकुण्डली-
शो विचारेण वाच्यं फलं कालयोगात् ॥ १० ॥ यदा सौम्यखेटोऽथवा पूर्णचन्द्रो
ध्रुवं लाभभावे तदा सर्वभावाः ॥ शुभाः संप्रदिष्टाः किमन्यैश्च खेटैर्धनं रत्नवस्त्रादिकं
तस्य गेहे ॥ ११ ॥ यदा सूर्ययुक्तो दृशा वीक्ष्यमाणो भवेत्लाभभावस्तदाभूपचौरैः ॥
कुले शृङ्गिघोटादितो लाभयुक्तो भवेत्प्राक्रमी सर्वसौख्यान्वितोऽयम् ॥ १२ ॥ यदा
चन्द्रमा लाभगो वै नराणां परं तस्य वर्गो दृशा वीक्ष्यमाणः ॥ तदा श्वादितः स्त्रीजना-

पुत्रपत्नीं सहोत्थस्य भाग्यं श्रुतेर्भाग्ययुक्तः ॥ १ ॥ अरिष्टस्य लाभं तथा पत्निपक्षं ततो
 गह्निकोणं मतेष्व प्रकाशम् ॥ सुतस्यापि सौख्यं नराणां प्रतापो विचार्यं च लाभे यथा
 संभवं तत् ॥ २ ॥ नृत्यानं तथा शय्यकायाश्च चिन्ता तथा वामजङ्घासुहस्ता प्रदिष्टा ॥
 वदेल्लभभावे जनेभ्यो यथोक्ता विचारो यदा जन्मकाले च प्रश्ने ॥ ३ ॥ यदैकादशे
 भार्गवो वा शशी वा बुधश्चेत्तदानीं प्रजाः कन्यकानाम् ॥ गुरौ विद्यया पुत्रसौख्या-
 न्वितः स्यात्परं चान्यदृष्टं युतं नो तदानीम् ॥ ४ ॥ सपापे च लाभे मृतापत्यमाहुः
 परं वार्द्धके वा कदाचित्सुतः स्यात् ॥ सुता वा भवन्ति तथा गर्भस्त्रावो यदा लाभ-
 भावे न दृष्टिः शुभानाम् ॥ ५ ॥ सचन्द्रः शनिश्चेद्यदा लाभभावे तदा ते मृताः स्युः
 सुपुत्राश्च केचित् ॥ तथा विद्यमाना भवेयुश्च शश्वद्वदेन्मिश्रिता मिश्रभावे नराणाम्
 ॥ ६ ॥ यदा सूर्यभौमौ सितेनाशु युक्तौ तदा पुत्रकष्टं भवेत्पुत्रिका वा ॥ तथा स्त्रीग्र-

६५

५५
दा सूर्यनामा गतो लाभभावे ॥ १९ ॥ भवेन्मानयुक्तो धनैर्वाहनैर्वा तथा वस्त्र-
दि कन्या प्रजा स्यात् ॥ दृढा तस्य कीर्तिर्भवेद्रोगयोगो यदा चन्द्रमा लाभभावं
ः ॥ २० ॥ कुजैकादशे पुत्रचिन्ता नराणां भवेज्जाठरं गुल्मरोगादियुक्तम् ॥ प्र-
भवेत्सूर्यवत्तस्य नूनं नृपैस्तुल्यता वा भ्रमस्तस्य देहे ॥ २१ ॥ भवेद्रोगयुक्तो
वापि युक्तस्तथा कन्यकानां गणस्तस्य गेहे ॥ भवेद्विद्यया तस्य गेहं गरिष्ठं यदा
गो लाभभावं प्रयातः ॥ २२ ॥ भवेद्राजतुल्यः सुपुत्रैश्च युक्तस्तथा विद्यया सर्व-
हचित्तः ॥ सुवस्त्रैः सुरत्नैर्भवेत्प्राप्तवित्तो यदा देवपूज्यो नराणां च लाभे ॥ २३ ॥
गीतनृत्यं धनं तस्य गेहे सुकर्मा सुधर्मागमे तस्य चित्तम् ॥ दृढं विद्यया ईश्वरे
चेत्तं यदा भार्गवो लाभभावं प्रयातः ॥ २४ ॥ धनं सुस्थिरं दन्तिनस्तस्य गेहे
चाग्निना जायते देहदुःखम् ॥ न रोगा गरिष्ठास्तदङ्गे कदाचिद्यदा लाभगो म-

६५

६४

८५

६४

जीवतो वा नरः श्रीयुतो भाग्यवान्संप्रयुक्तः ॥ १३ ॥ यदा लाभभावे भवेन्मङ्गलोऽयं
 तथा दृष्टिवर्गो भवेद्यस्य पुंसः ॥ तदा भूषणात्पात्रतो बाहुवीर्यात्सुबुद्धेश्च योगाद्भुवं
 स्य लाभः ॥ १४ ॥ गणो वा स्थितिर्दृग् यदा लाभभावे यदा गोधनस्याशु लाभस्त-
 दानीम् ॥ भवेत्काव्यशिल्पादियुक्तिप्रधानः क्रयाद्विक्रयाद्वा धनं जीवतो वा ॥ १५ ॥
 भवेद्दार्मिकः साधुलोकैः प्रसङ्गः सुवर्णादिधातुर्भवेत्तस्य गेहे ॥ नृपाणां सुमान्यः सुधा-
 न्यं प्रभूतं यदा देवपूज्यस्य लाभे स्थितिः स्यात् ॥ १६ ॥ धनं वैश्यवर्गात्तथा मार्ग-
 तश्च ध्रुवं रौप्यरत्नादिमुक्ताफलेभ्यः ॥ तथा श्वेतवस्तुगणाल्लभभावस्याद्यदा लाभ-
 भावे भृगोर्वर्गदृष्टिः ॥ १७ ॥ गजैर्नीललोहैर्महिष्यादितो वा पुरग्रामदेशादिलाभैश्च
 युक्तः ॥ यदा लाभगेहे शनिर्विद्यमानस्तथावर्गदृष्टिर्भवेद्वा नराणाम् ॥ १८ ॥ सुगाने
 नृत्ये तथा तालबन्धे भवेत्सरस्रहः कीर्तियुक्तो नरः स्यात् ॥ प्रतापी भवेत्तापयेत्सर्व-

६७

६७

६७

गरिष्ठं विरोधं कुटुम्बे क्रिया सद्ययानाम् ॥ १ ॥ परं वामनेत्रं पितुर्भ्रातरं वै तथा शा-
 कीयं ध्रुवं मित्रवर्गम् ॥ स्वकीयाङ्गनारोगयुक्तं च पादं रिपोः स्त्रीजनं मातृभाग्यं च
 तीर्थम् ॥ २ ॥ ध्रुवं पुत्ररिष्टाङ्गनामातुलं वै पितुर्हस्तभागं सुतस्यापि जङ्घा ॥ ध्रुवं
 पण्डितैश्चिन्तनीयं क्रमाद्वै यदा द्वादशे खेचराणां च युक्त्या ॥ ३ ॥ व्यये क्षीणचन्द्रो
 यदा वा रविः स्याद्युतौ सूर्यचन्द्रौ यदा वा भवेताम् ॥ भवेद्भूमिजो वा विपश्येत्तदानीं
 हरेत्तस्य वित्तं ध्रुवं भूमिपालः ॥ ४ ॥ स्वयं पूर्णचन्द्रस्तथेज्यश्च सौम्यो व्यये संस्थिताः
 संचयं वै धनानाम् ॥ तथा सूर्यसूनुर्यदा द्वादशेशो भवेद्दुर्भगो नीचकर्मा कुशीलः ॥ ५ ॥
 यदा द्वादशेशो भवेच्छत्रुगेहे भवेद्दुष्टबुद्धिस्तथा क्रूरपापः ॥ परं सर्वखेटा यदा तत्र
 संस्था भवेत्कर्णहीनस्तथा मूकदुष्टः ॥ ६ ॥ यदा द्वादशे सूर्यभौमौ भवेतां तदा नेत्र-
 पीडा शशी नेत्रघातम् ॥ तथा राहुणा बुधुदं नेत्रयुग्मं शशीसूर्यकौ चेद्भवेच्चोद्धतोऽयम्

मी जनानाम् ॥ २५ ॥ भवेन्मानवो मानयुक्तः सदैव प्रतापानलैस्तापयेच्छत्रुव-
 ॥ सुतैः कष्टभाग्नोत्रचिन्तासुयुक्तो यदा सैहिकेयो नराणां च लाभे ॥ २६ ॥ भ-
 तचिन्ता धनं तस्य गेहे कथं स्यात्सुतानां च चिन्ता विशेषात् ॥ भवेज्जाठरे
 वायुप्रकोपो यदा केतवो लाभगाः स्युर्नराणाम् ॥ २७ ॥ यदि तवास्ति गतिर्ग्र-
 पथे गतिपथे वितथा यदि नो गतिः ॥ गणक चक्रवशाद्दद लाभजं फलचयं च-
 यदि वर्तसे ॥ २८ ॥ श्रीमन्मोहनजो विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्जनो गङ्गास्तन्य-
 लबुद्धिविभवो जागर्ति जागेश्वरः ॥ तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भावप्रबोधाय
 दूत्यै पठतां सभासु फलदं भूयात्सदा जातकम् ॥ २९ ॥ इति श्रीजागेश्वरविर-
 कुण्डलीकल्पतरौ एकादशभावज्ञानप्रकाशिका एकादशी शाखा समाप्ता ॥
 वैरिचिन्ता तथा मातुलानां विरोधं परं राजकीयं जनेषु ॥ तथा संकटं रोगयोगं

६९ ज्ञानादाचारशीलो न मित्रैर्भवेद्विकलो नेत्ररोगो कृशाङ्गः ॥ स्वयं क्षीणवीर्यः सदा
 पूज्ये चिन्द्रे भवेद्रिष्णो पूर्णता चेत्सुशीलः ॥ १४ ॥ भवेन्मित्रवैरी ध्रुवं नेत्रबाधा तथा
 कर्णकिण्ठे परा रक्तपीडा ॥ व्ययं वै धनानां जनेनैव मान्यं भवेद्वन्धनं राजकीयं च
 भौमे ॥ १५ ॥ दया तस्य बुद्धौ कुतस्तातवर्गः स्वकीये च वर्गे भवेद्वत्तहीनः ॥ परं श-
 भुवर्गं जयेत्तत्र लीनो भवेद्धूर्तधामा यदा चान्द्रिरन्त्ये ॥ १६ ॥ भवेत्कोपयुक्तस्तथा
 चिन्तयासौ ध्रुवं लालसो मानहीनः कुबुद्धिः ॥ स्वयं पापरूपः खलानां च रूपो व्यये
 देवपूज्यो न दृष्टश्च पापैः ॥ १७ ॥ स्वयं सत्यहीनो दयानाशपीनः प्रपञ्ची भवेत्काम-
 वार्तावरिष्ठः ॥ त्यजेत्सत्क्रियां पापवार्तागरिष्ठः कुशीलः कुलीलो व्यये शुक्रनामा ॥ १८ ॥
 यदा राहुयुक्तो धनैश्चापि युक्तो व्यये संप्रयुक्तोऽलसो नीचसेवी ॥ कुतस्तस्य सौख्यं
 नरोपयाति नाशं यदा सौरिनामा गतश्चान्त्यभावम् ॥ १९ ॥ यदा राहुणा केतुना

॥ ७ ॥ व्यये सौम्यखेटा व्ययं धर्ममार्गे स्वयं कुट्टिनीगायनै राजचौरैः ॥ अहो सूर्य-
 चन्द्रौ तथा नेत्रघातं तथा भौममन्दौ व्ययस्थौ व्यधत्तः ॥ ८ ॥ रवौ राजमार्गे धनं याति
 भौमे तथा क्षत्रियैर्नाशमायाति नूनम् ॥ ध्रुवं वामपादे कटीसव्यभागे भवेत्कर्णनेत्रप्र-
 देशे च घातः ॥ ९ ॥ शनिः सैहिकेयस्तथा पातनामा व्यये चेन्नराणां तदा म्लेच्छ-
 भिल्लैः ॥ धनं भुज्यते मातुले वै कुठारः स्वयं तप्यते क्रोधयुक्तो जनेषु ॥ १० ॥ सच-
 न्द्रे जले भौमसूर्यो हुताशे सशुक्रे परं कामिनीभिः कुमार्गे ॥ बुधे वारमुख्या धनं वै
 भजन्ति नराणां व्यये सर्वदा चिन्तनीयम् ॥ ११ ॥ व्ययं स्वामिना संयुतं वा च दृष्टं
 यदा तस्य नित्यं भवेत्सद्व्ययोऽसौ ॥ यदा क्रूरदृष्टं युतं वा नराणां भवेन्नाशनं नैव
 त्यं गृहेषु ॥ १२ ॥ रविश्चान्त्यगो नेत्रदोषं विधत्ते तथा वा पितुर्मानसे नैव सौख्य-
 म् ॥ धिया वै विरोधस्तथा तातभ्राता भवेद्दुःखितस्तापयुक्तः कृशाङ्ग ॥ १३ ॥ वियो-

चापि युक्तं व्ययं वै नराणां तदा मानसे किम् ॥ भवेत्सौख्यकं किंकरोऽयं विधाती सु-
 चाती भवेन्मातुले मानवृद्धः ॥ २० ॥ वद फलं सफलं यदि तुङ्गः सखिगृहे स्वगृ-
 हे च फलार्धकम् ॥ रिपुगृहे चरणं न हि चास्तगे फलवलं ग्रहयोगदृशा ध्रुवम् ॥ २१ ॥
 मुनिमिते भवने च वदोर्ध्वगे गणकचक्रवशाद्दद निर्भयेम् ॥ त्रिविधकालकृतं च शु-
 भाशुभं गुरूपदेशकृपावशतो वद ॥ २२ ॥ सुगमा शास्त्रजा होरा निबद्धा शिष्यबु-
 द्धये ॥ सुगमा प्रीतये लोके नृणां भवति सिद्धये ॥ २३ ॥ विगतगर्वचयश्चतुरः स्वयं
 पठति स्वादरतः कृपया गुरोः ॥ गणकचक्रचये च शिरोमणिर्भवति भूतलनाथदृशा
 लोद्धनी ॥ २४ ॥ गुर्जरे गुरुतरे सुदेशे नारदीयपुरवासवालासी । यागईश्वरपदं च यदीयं
 चेन कृत एष निबन्धः ॥ २५ ॥ श्रीमन्मोहनजो विशालनगरज्ञातिश्च विद्वज्ज-
 विशालबद्धिविभवो जागेश्वरः ॥ तेनेदं कृतकौतुकं सुललितं भा-

[OrderDescription]
,CREATED=19.09.19 16:31
,TRANSFERRED=2019/09/19 at 16:44:04
,PAGES=73
,TYPE=STD
,NAME=S0001881
,Book Name=M-426-KUNDALI KALPATRU
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF

FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF

FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF

FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF

FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,